

10th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

in the Budget Estimates cannot in the nature of things be expected to tally entirely with the actuals and excesses under some grants are inevitable. The total of the expenditure excesses which is now sought to be covered by Legislative approval is Rs. 19 lakhs roundly against a total final appropriation of Rs. 9,192 lakhs. The explanatory note appended to the statement of demands gives the reasons for the excesses in each case. The Public Accounts Committee constituted for the year 1957-58 at its meetings held during the course of the year examined the reasons for the excesses and have recommended in their report published in October 1957 that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant might be presented to the Legislative Assembly.

I commend for the acceptance of the House the statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1954-55.

VII.—DISCUSSION ON GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. SPEAKER: We shall now take up discussion on the Governor's Address. Four days have been allotted for discussion on the Governor's Address, that is, 10th to 13th February 1958.

* SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதம் 8-ம் தேதியன்று மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இச்சபையின் முன் நிகழ்த்திய பேரூரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலே நான் அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 8th February 1958.”

கவர்னர் அவர்களுடைய பேரூரையிலே பொதுவாக நம் நாட்டிலும் இந்த ராஜ்யத்திலும் நடைபெறவேண்டிய பல்வேறு விஷயங்களைக் குறித்து அவர்கள் பேசியுள்ளார்கள். நம் மாகாண கவர்னர் அவர்கள் பாரத கண்டத்தின் ஒரு கோடியிலுள்ள அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலிருந்து இங்கு வந்தவர். அவர்களுடைய பேரூரையிலேயே கூறியிருக்கிறார்கள் : “உங்கள் மாகாணத்தைப் போன்று டில்லியில் இருந்து நெடும் தூரத்திலுள்ள ஒரு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவன் நான்” என்று கூறியிருக்கிறார். அதோடுகூட அவர்களுடைய பிரசங்க ஆரம்பத்திலேயே “உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அன்பும் எனக்கு வேண்டும்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் அவர்களுக்குத் தராமடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு இந்தச் சபையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே இந்த வார்த்தைகளை நான் கூறுகிறேன். அவ்வாறு கிடைக்கும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பது குறித்தும் கூட நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் சபித்தில் 8-ம் தேதியன்று கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே உரை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் கட்சியினர் இங்கு வரக்கூடாமைக்கு காரணங்கள் சில கூறி பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்துள்ள அறிக்கையில் கவர்னர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்றும், கவர்னர் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் இந்த ராஜ்யத்தின் சகல விஷயங்களையும் மிகவும் பொருப்பாக இருந்து நடத்துவார்கள் என்ற

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றும் பொதுவாக கண்டிருக்கிறது. அது கண்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே சதேசமித்தரினில் வெளிவந்துள்ள சில வாசகங்களை இந்த சமையத்திலே நான் இங்கு கூறி எல்லோரையும் அந்த சந்தோஷத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, பத்திரிகையிலே வெளிவந்துள்ள செய்தியை அவ்வாறு படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not read it. He can only refer to it.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : அந்த அறிக்கையை முழுவதும் நான் படிக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை மட்டும் எடுத்துக் கூறுகிறேன். பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்துள்ள அறிக்கை குறித்து இது வரையில் மறுப்பு விடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இது மறுத்தல் ஆகாது. கையெழுத்துச் செய்யவில்லை என்ற வாதம் இங்கே எடுபடாது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆகையினால் அதில் கூறப்பட்ட விஷயம் என்னவென்றால்—

10-00
a.m.

“வட இந்தியை ராஜ்ய அதிபராக நியமிப்பது தென் இந்தியாவில் எழுந்துள்ள தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஒரு அவமதிப்பாகும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ராஜ்யத்தின் கட்சியை எடுத்துக் கூறி போராடிய கவர்னருக்குச் சொந்த முறையில் எவ்வித அவமதிப்பும் கருதப்படவில்லை என்பதை விஷயமறிந்தோர் உணரக்கூடும்.”

அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலைமை நம்முடைய மாகாணத்தின் பொருளாதார நிலைமையைப் போன்றது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சில தொழில்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் நிறுவி நடத்த வேண்டும் என்று இந்த மாகாணத்தைப் போல் அந்த மாகாணத்திலும் அவர் முதல் அமைச்சர் ! என்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அப்படி போராடி இருப்பதை கணம் நண்பர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களுடம் நன்கு அறிந்து தன்னுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பாரத கண்டத்தில் தென் கோடியில் நமது மாகாணத்தைப் போல் அஸ்ஸாம் மாகாணமும் இருந்து கொண்டிருக்கிற டில்லி சர்க்காருடன் போராடி வந்திருக்கிறது. அவர் அந்த மாகாணத்தின் முதல் மந்திரி என்ற முறையில் அப்படி நூற்றுக்கணக்கான முறை போராடி இருக்கிறார். அப்படி அவர் டில்லி ராஜ்யத்துடன் வட கோடியில் இருந்து கொண்டு தன் மாகாணத்திற்கு வேண்டியதைப் பெருவதற்கு போராடி வந்திருப்பவரை நாம் பாராட்ட வேண்டியதுதான். அப்படிப்பட்ட வரிடத்தில் நம்முடைய பொருட்பை ஒப்படைக்க வேண்டியது அவசியமும் ஆகிறது. அப்படி அவரிடம் நாம் ஒப்படைத்தால் அவரும் நமக்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்கு முற்படுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்காக அவருடன் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. நம்முடைய வேலைகளில் அவர்கள் நன்றாக கவனம் செலுத்துவார் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் அவரிடம் நம்முடைய வேலைகளை ஒப்படைக்கலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்து அவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நண்பர் அண்ணாதுரை அறிக்கையிலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பு நம்முடைய கவர்னருக்குக் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதற்கு மாறாக இன்றைக்கு ஒரு வட இந்தியை இங்கு கவர்னராக நியமித்திருப்பதைக்கண்டு அவர்கள் வருத்தமும் தெரிவித்திருக்கிறார். நம்முடைய நாடு ஒரு ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக நாடுகளில் எப்படி அரசியல் கட்சிகள் செயல்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. மற்ற நாடுகளில் எப்படி அரசியல் கட்சிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்று பார்க்கும்போது நம்முடைய நாடு மட்டும் வேறு

10th February 1953] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

விதமாக போய்க்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது வட நாடு தென்னாடு என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பேசிக்கொண்டிருந்தால் அது சரியல்ல. நம் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் பிற மாகாணங்களிலும் வட மாகாணங்களிலும் ஹைக் கோர்ட் ஜட்ஜ்களாகவும் இன்னும் பல உத்தியோகங்களையும் வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எவ்வளவோ ஐ.சி.எஸ். படித்த தமிழர்கள் வட நாட்டில் பெரிய உத்தியோகங்களில் இருந்துகொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள். டில்லியை எடுத்துக்கொண்டால்—அங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று தெருக்கள் என்று கூட சொல்லலாம். அங்கே பாதிப்பேர் தமிழர்கள்தான். மத்திய அரசாங்க உத்தியோகங்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அப்படியேதான். நாகபுரியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் அனேகம் தமிழர்கள்தான் அராசாங்க உத்தியோகங்களில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மற்ற முள்ள எந்த செக்ரடேரியட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயெல்லாம் பெரும்பகுதி தமிழர்கள்தான் உத்தியோகங்களில் இருந்துகொண்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். பம்பாயை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் எவ்வளவோ பேர்கள் தமிழர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பெரும்பகுதி தமிழர்கள்தான். அங்கு பல தெருக்கள்கூட தமிழர்களுக்குத் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்கத்தாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் அப்படியேதான். அதைப்போலவே எந்த மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்லவே முடியாது. ஆகவே எங்கு பார்த்தாலும் தமிழர்கள் பல பல இடங்களில் வேலை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, வியாபாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதே நிலையில்தான் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வட நாடு தென்னாடு என்று ஒரு முறை இருப்பதற்கு அவசியமே இல்லை. அதைப்போலவே கவர்னர் அவர்களை நியமிக்கும் முறையிலும் வட நாடு தென்னாடு என்று இருப்பதற்கு அவசியமே இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை பரப்புவதற்கு இடமே இல்லை. அது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமாகவும் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் நடைபெறுகின்ற பல நிதம்ச்சியினாலும் சில ரூடைய கொள்கைகளினாலும் மாறுபட்ட கருத்துகொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாறுபட்ட சிந்தனையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய அனுபவத்தைக்கொண்டு தங்களுடைய அறிக்கையின் மூலமாக விடுத்துள்ள கருத்தைச் கொண்டு அவர்களும் நமது கவர்னருடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்களுடைய சில வாக்கியங்களிலிருந்தே நான் அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். அதைப்போலவே இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் அவருக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் நமக்கு சந்தேகம் இல்லை.

அத்துடன் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் இன்னொன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். “வட இந்தியரை ராஜ்ய அதிபராக நியமிப்பது தென்னிந்தியாவில் எழுந்துள்ள தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஒரு அவமதிப்பாகும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு பக்கத்தில் அவருக்கு ஆதரவு கொடுத்தாலும் அவர் இப்படி குறிப்பிட்டிருப்பது அவர் ஒரு கொள்கையை கடைப்பிடிப்பவராகத் தோன்றுகிறது. தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு மட்டும் அல்ல. அப்படி தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு மட்டும் இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கவும் மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தேசிய உணர்ச்சி என்பது எல்லா பகுதிகளுக்கும் பொதுப்படையாக ஏற்பட்ட உணர்ச்சி. அந்த உணர்ச்சி ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்கு வட நாடு தென்னாடு என்ற கொள்கை இருந்தாலும் தேசிய உணர்ச்சி என்பது எல்லோருக்கும் ஒன்றுதான் என்பதை அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கட்சியும் பல்வேறு கருத்துக்களைக்கொண்டிருந்தாலும் தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒன்றுதான்.

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1953]

அந்த நிலைமையில் கவர்னருடைய நியமனம் தேசிய உணர்ச்சிக்கு அவ மதிப்பு ஏற்பட்டதாக ஆகும் என்று கருதுவது எப்படியாகும். என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மாகாண கவர்னரின் நியமனம் விஷயமாக தேசிய உணர்ச்சி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அலை மோதிக்கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறாகும். அப்படிச் சொல்வது தவறு என்றுதான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வட நாட்டினரைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அந்தணர்களைப்பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது. சமீபத்தில் ஒரு பெரியார் சொல்லியதைக் கேட்டேன். பிராமணர்கள் பல பிரதேசங்களில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களை வட நாட்டவர்கள் ரொம்பவும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லக்கேட்டேன். வட நாட்டில் பல பிராமணர்கள் திராவிட சம்பிரதாயத்தை அனுஷ்டிப்பதாகவும் அந்தப் பெரியார் சொன்னார். வட நாட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் அவர்களை நல்ல முறையில் போற்றி வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். வட நாட்டில் பிராமணர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் திராவிட சம்பிரதாய பிராமணர்கள் என்று கருதி பிராமணியத்தை நல்ல முறையில் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். "அந்தணர் என்போர் அறிவோற்ற றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தன்மை பூண்டொழுக லான்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களை நாம் போற்ற வேண்டியதுதான். அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களின் பேரில் நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டியது அவசியம். அந்த நிலைமையில் வட நாட்டில் அந்தணர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களை அங்கு போற்றுகிறார்கள் என்றும் அந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் திராவிட சம்பிரதாயத்தை போற்றி அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். அதிகப்படியான மதிப்பு தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கொள்கைதான் ராஜ்யம் பூராவும் பரவி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பிரிவினை மனப்பான்மை எதற்கு ஏற்படவேண்டும்? பிரிவினை மனப்பான்மை நமது நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. பிரிவினை மனப்பான்மை ஏற்பட்டதனால் நாட்டிற்கு எவ்வளவோ துரதிர்ஷ்ட வசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பிரிவினை மனப்பான்மை நமது நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. சிறிய நாடுகள் எந்த இடத்திலும் பிரிந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. வேறு எங்கேயாவது இருக்கலாம். அப்படி நாம் பிரிந்து இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அது நமக்கு நன்மையையும் அளிக்காது. நம் நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் அந்த துரதிர்ஷ்ட வசதிலிருந்து வெளிக்கிளம்பவில்லை. விடுதலை அடைந்த பிறகு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையமுடியாமல் நமக்குக் கெடுதல்கள் விளைந்துகொண்டு வருகின்றன. அந்த நிலைமையில் பிரிவினையைப்பற்றி பேசுவது என்பது சரியல்ல. ஒரு சில கட்சிகள் சில கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு அதையே விடப்பிடியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நண்பர் அண்ணாதுரை போன்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட தங்களையே கொள்கையே வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நடத்தி வருவது என்பது இக்காலத்திற்கு உகந்தது அல்ல. அந்த நிலையில் இந்தக் கொள்கை நம்முடைய நாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் இதை வற்புறுத்திக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல என்பதை நான் தெவிடாதுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், அவர் இங்கு வந்த சந்தர்ப்பத்திலே, பிற்பட்ட பொருளாதார நிலையினால் ஏற்படும் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் வகையில், மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடிய முதலமைச்சர் என்ற முறையிலும், அவர் இங்கு கவர்னராக வந்தபோது, 'ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் தன் தன் கேஷமத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டையிட்டாலும், நம் நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமை உணர்ச்சிப் பண்பாடானது நிலவவேண்டும்' என்பதை அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

“....நம் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வைப் போற்றிப் பேசும் வளர்ப்பதின் அவசியம் என்ன என்பதில் நன்கு பதிந்துள்ளது. இந்த ஒற்றுமை உணர்வுதான், கடந்த காலத்தில் நம்முடைய விடுதலைப் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவியது; இன்று பொருளாதார முன்னேற்றமும் பண்பாட்டின் உயர்வும் நாம் அடைந்து வருவதற்கு உதவுவதும் இதவே”, என்று அவர் தம்முடைய பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இதை நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கவர்னரையே பிரசங்க ஆரம்பத்திலேயே இந்த விஷயங்களை நமக்கு ஞாபகமுட்டியதற்காக நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆட்சிமொழி பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல அறிஞர்களும் இவைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடும். அதனால் நான் ஓரளவு அதை விஸ்தாரமாகப் பேசாமலேயே விட்டு விடுகிறேன். விஸ்தாரமாகப் பேசுவதற்கான ஒரு சக்தி இருப்பது போலவும், அதனால் மற்றவர்கள் பேசுவதற்கு இடம் தந்துவிடுவது போலவும் போலிக் கௌரவம் நான் பாராட்டவில்லை. இப்பொழுது ஆட்சி மொழி பற்றிய விஷயம் ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலேயும் அறிவாளிகளால் ஒரு சிலர் விவாதித்து முடிவுக்கு வந்திருக்கக் கூடிய விஷயம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நிலையிலேதான் இதுபற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். துரதிருஷ்டவசமாக பெரிய தலைகள் எல்லாம் கூட, பெரியவர்கள் எல்லாம் கூட, மேடைகளிலே நன்றாகப் படத்தைப் போட்டுக் காட்டியும் இன்ன இன்ன இடங்களின் வேறு பாஷை பேசப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் பொதுக்கூடங்களில் பேசியும், பத்திரிகையில் எழுதியும் வரக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் துரதிருஷ்டம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அவையெல்லாம் பொதுக்கூடத்தில் வைத்துப் பேசக்கூடிய விஷயம் அல்ல.

திருச்சிச் சிறையிலே நான் இருந்தேன். ஐந்து மாதங்கள் ஹிந்தி படித்தேன். அலிப்பூரம் சிறையிலேயும் ஹிந்தி கற்றுக்கொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் என்னுடன் இருந்த பண்டிதர்கள் சிறைத் தண்டனைக் காலம் முடிவு அடைந்து சென்றுவிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னும் நான் தொடர்ந்து சிறையில் இருந்தேன். அப்பொழுது பிரேம் சந்தர் எழுதிய “நவநிதி” என்ற ஒரு நாவலையும், 9 சிறு கதைகளையும், 5 கதைகளையும் மொழி பெயர்த்தேன். இவ்வளவும் நான் ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு மொழிபெயர்த்தவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியவர்களும் இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மொழி உண்டென்றால் அது ஹிந்திமொழிதான் என்பதை யாரும் மறுக்கவே மாட்டார்கள். அவ்வளவு இலகுவாக ஹிந்தியை கற்றுக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லும்போது, அதை நாம் தமிழோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. ஏனென்றால், சொல் வளம், பொருட் செறிவு, கருத்து வளம் நிறைந்த பல விஷயங்களைக் குறிப்பிடக்கூடிய வார்த்தைகளைல்லாம் தமிழில் இருக்கின்றன. ஆகவே, தமிழுக்கு ஈடாக ஹிந்தியைக் குறிப்பிட மாட்டேன். தமிழுக்கு உலமையாகவும் ஹிந்தியை நான் கூற முன்வர வில்லை. ஆயினும் ஹிந்தியும் இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாஷையாகும். மூன்று பக்கங்கள் உள்ள தமிழ்க் கட்டுரையை ஒன்றரைப் பக்கத்தில் ஹிந்தியில் முடித்துவிடலாம். இதையும் அனுபவத்திலே கண்டு கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பாஷையிலும் ஒவ்வொரு சிறப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் சாசனத்திலே, இந்திய மொழிகளில் முக்கியமான பதினான்கு மொழிகளும் தேசிய பாஷைகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தமிழும் ஒன்று. ஆனால், இப்பொழுது உள்ள போட்டி ஹிந்திக்கும் தமிழுக்கும் அல்ல என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். வேண்டுமென்றே இதனை நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிக்கொண்டே வருகிறோம். கவர்னர் உரையிலே இதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1,922 அலுவலகங்களில் தமிழ் ஆட்சி செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற வருஷமே செய்துகொண்டிருக்கும் தீர்மானம். அதன்படி இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. 1,922 அலுவலகங்களிலே இன்றையதினம் தமிழ் அன்னை ஆட்சி செலுத்துகிறாள் என்று சொன்னால், அந்த இடத்திலே இருந்தது எது என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். ஆங்கில சகோதரி

[Sri R. Krishnaswami Naidu]

[10th February 1958]

எந்த இடத்தில் 200 ஆண்டு காலமாக இருந்துகொண்டிருந்தாலோ அந்த இடத்தினின்று ஆங்கில சகோதரியை எழுந்திருக்கச் சொல்லி, அங்கே தமிழ் அணி ஆட்சி புரிகின்றாள். அங்கே ஹிந்தி இருக்கவில்லை என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது மாதிரி ஒவ்வொரு ராஜ்ய யத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் அந்தந்த ராஜ்யத்தினுடைய தாய் பாஷை எதுவோ அந்த பாஷையிலேதான் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், ஆங்கிலம் 200 வருஷகாலமாக எந்த ஸ்தானத்தில் கொலு வீற்றிருந்ததோ அந்த ஸ்தானத்தில் தமிழ் அன்னை போய்க் கொலு வீற்றிருக்கிறாள் என்ற சந்தோஷத்தை அடையவேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும்தான் இதுவரை போட்டி இருந்ததே தவிர, ஹிந்திக்கும் தமிழுக்கும் போட்டி இல்லை என்பதை உணரவேண்டும்.

மத்திய அசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழி விஷயத்திலே இந்த விஷயம் வருகிறது. அப்போழுது ஆங்கிலமும் இருக்கலாம். ஹிந்தியும் இருக்கலாம். எந்த அளவு ஹிந்தி பாஷை வளம் பெறவேண்டுமோ, ஆட்சி மொழி ஆவதற்குத் தகுந்த ஒரு நல்ல நிலைமையை ஹிந்தி அடைய வேண்டுமோ அந்த நிலைமை வருகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் இருக்கலாம். அல்லது, அனுபவத்தின்பேரில், மேலும் அதற்கு ஒரு காலம் குறிப்பிடாத அளவுக்கு ஆங்கிலத்தின் அவசியம் நமக்குத் தேவையானால், அப்படியும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அவ்வாறே தலைவர்கள் பேசுகிறார்கள். தீர்மானங்களும் செய்யப்படுகின்றன. பல அறிவாளிகள் இதை நமக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த விஷயத்திலே சண்டை எதற்கு? சாதாரணமான ஒரு விஷயத்திலே சாதாரண மக்களுக்கும் கூட உணர்ச்சி ஏற்படும்படியாக அவர்கள் கவனத்தை வேறொரு திசையிலே திருப்புவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கக் கூடிய வகையில் இப்பொழுது காரியங்கள் நடைபெறுவது மிக மிக வருந்தத்தக்க விஷயம். அந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் சொன்ன பல யோசனைகள் மத்திய சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தவகையிலே கூட செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் அறிஞரும். அதைப்பற்றி நல்ல தீர்வு ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஆந்திர ராஜ்ய எல்லைச் சீரமைப்பு பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது நல்ல விதமாக முடிவுற்றது. அதைப்பற்றி வில்தாரமாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பரம்பிக்குளம் பகுதியிலே ஒரு அணைக்கட்டு ஏற்படுவதற்கும், இன்னும் நம் ராஜ்யத்திற்கு மேற்கே கோரள ராஜ்யத்தில் ஓடும் பல நதிகளின் நீர் மேற்குக் கடலிலே போய் வியர்த்தமாக சங்கமமாகும் அந்த நீரை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் கோரள ராஜ்யத்தின் ஆட்சியாளருடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக தெற்கு ராஜ்ய மண்டலக் கவுன்ஸில் சம்பந்தில் கூடி ஆலோசித்தது. அது பற்றி ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டமானது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவுக்குள் பரம்பிக்குளத் திட்டம் முடிவு ஆகாமலும் இருக்கலாம். ஏனென்றால், அதற்காகப் பல முடிவுகள் இனிமேல் ஏற்பட வேண்டியிருக்கின்றன. பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பல கோடி ரூபாய்களில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பணம் போக, மீதம் இருக்குமானால், தெற்கு மண்டலக் கவுன்ஸில் கூடி ஆராய்ந்து, கோரள சர்க்காருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, வேறு இடங்களில் அவர்கள் ஆரம்பிக்கக் கருதிக்கொண்டிருக்கும் வேறு பல அணைக்கட்டுகள் விஷயமாகவும் இதிலுள்ள பணத்தைச் செலவழிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்றும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் செலவழிக்க முடியும் தொகை போக, மீதியை புதிதாக உருவாகும் திட்டங்களுக்காக வைத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

இன்னும் பல சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை இப்பொழுது நான் குறிப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேன். இராமனாதபுரம் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஜமீன் பிரதேசத்தில் சமீபத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஏன் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் என்று சொல்லவேண்டுமோ—கண்மாய்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பல தலைமுறைகளாக அரசாங்க நிர்வாகத்தில் அனுஷ்டித்து வந்த சில சம்பிரதாயங்களை அப்படியே ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டார் இப்பொழுதும் கருதி வருகிறார்கள். குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய்களை மராமத்து செய்வது குடிமராமத்து முறையில் செய்யவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம். அந்தச் சம்பிரதாயம் இப்பொழுது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மறைந்து வருகிறது என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நாம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து ஆயிரக்கணக்கான கண்மாய்களுக்கு பெரிய பெரிய கரை போட்டு மராமத்து செய்து, அவைகளில் தண்ணீர் தேங்கும்படியான ஏற்பாடு செய்துவிட்ட பின்னர் கூட அந்தக் கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய ஜல ஆதாரங்களை இருக்கும் கால்வாய்களில் இருக்கும் தூர்வாய்களை எடுத்து பலமாகச் செய்யாவிட்டால், வேலை செய்வதினால் உபயோகம் என்ன என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். அந்தவகையில் அரசாங்கமும், ரெவினியூ இலாகாவும் கவனம் செலுத்தி புதிதாக மராமத்து செய்யப்பட்ட எல்லாக் கண்மாய்களுக்கும் வருகின்ற கால்வாய்களைத் தூர்வை எடுக்கும் வேலையை இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக, பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக பல சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் அமூலம் நடத்தப்படுகிறபோது இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-20
a.m.

ஜில்லா போர்டுகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அமைப்பு பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு கமிட்டியும் ஆராய்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளின் ஸ்தானத்தில் வேறு எப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனம் அமையவேண்டும், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஆகியவை எல்லாம் அவற்றின் கால அளவுக்கு பின் எந்த எந்த ஸ்தல ஆட்சியோடு இணைந்து வேலை செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் அந்தக் கமிட்டி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்து, அவர்களது ஆலோசனைகளைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்கிற சந்தர்ப்பம் வரும்போது நம்முடைய அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் தெரிவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே ஸ்தல சுய ஆட்சி சம்பந்தமாக நாம் எது செய்தாலும் அநுபவ பூர்வமாக நல்ல முறையில் அவைகளைச் செய்துகொள்ள நமக்கு வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன.

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக கவர்னருடைய உரையில் காணப்பட்டது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பல வருஷங்களாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். பிளானிங் கமிஷனும் தம்முடைய நோக்கங்களை எல்லாம் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வெளி நாடுகளில் எவ்வாறு நடைபெற்று வருகிறது என்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அது பற்றி சிறிது அநுபவமும் இருக்கிறது. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதிலே 13 தடவைகள் திருத்தம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம். வேறுபல நாடுகளிலும் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தம், அந்நாடுகளின் பொருவாதார நிலை, அந்நாடுகளில் உள்ள நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், அங்குள்ள ஜனங்களின் பண்பாடு, கூலி நிலைமை இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நன்கு அறிந்த கொள்வதற்கு நமக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கின்றன. நம் நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இந்தியா

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

விவசாய நாடு. இதுவரையிலும் இது ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்கிற நினைப்பு நமக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. சதந்திரம் வரும் வரையில் நம் நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகின்றன என்றுதான் நம்பினோம். அந்த அபிப்பிராயம் தப்பு என்கிறது இப்போதுதான் நன்றாகத் தெள்ளத் தெளிய அறிய முடிகிறது. நம் நாட்டில் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், விவசாயம் செய்வதற்கு வாயக்கான நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் குறைவு என்பது நன்றாகத் தெரிந்துவிட்டது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மூன்று லட்சத்து நாலாயிரம் ஜனத்தொகை. 92 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் தான் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. மொத்த விஸ்தீர்ணம் 2 லட்சத்து 92 ஆயிரம் இருக்கும். அவைகளில் பெரும்பாலும் காடு, மலை, ஆறுகள், ரோடுகள் ஆக இருக்கின்றன. பாக்கி விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதி நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் 92 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் தான். இதில் எல்லா வகையான புஞ்சை தானியங்களையும் சேர்த்து பயிர் செய்யப்படுகிறது. இப்படி அநேகமாக ஒவ்வொரு தாலுகாவையும் பார்த்துக்கொண்டே போனால் நிலைமை கவலைக்கிடமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலத்தின் விஸ்தீர்ணமும் வீடுகள், தொழிற்சாலைகள் கட்டுவதற்குக் குறைந்த கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கிற நிலத்தில் அதிகமாக விளைச்சலை பெருக்குவதுதான் சிறந்த வழி. இத்துறையில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்போது கொண்டுவர இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் மனதில் கொண்டு தயாரிக்கப் படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்றோ, நிலம் எவ்வளவு வைத்திருக்கலாம் என்று வரம்பு கட்டுவது அவசியம் என்றோ சொல்லவரவில்லை. அது அவசியம் தான். அதிக நிலங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு சரியாக விவசாயம் செய்யாமல் இருப்பதைத் தடை செய்ய நிலவாம்பு கட்டுவது சரியான காரியமாகும். அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்படி அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்குவதற்கு வரம்பு கட்டினாலும் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் நம் நாட்டிலுள்ள நிலமில்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் விநியோகிப்பதற்குப் போதுமானதாக இராது என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

1955-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் இந்த நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு சர்வே நடைபெற்றது உங்கள் அனைவருக்கும் நினைவு இருக்கும். அந்த சர்வேயில் எவ்வளவு நிலம் நிலத்திற்கு உடையவர்களிடமே பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும், நிலத்தை உடையவர்களினால் சாகுபடி செய்யப்படாத நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியும் இதுமாதிரியான புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்து சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். அதன்படி மொத்தத்தில் 90 சத விசிகம் நிலங்கள் நில சொந்தக்காரர்களாலேயே அநுபவிக்கப்பட்டு வருவதாகப் பார்த்தோம். பாக்கி 25 லட்சம் ஏக்கர்தான் வாரம், குத்தகை ஆக இருந்து கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து தெரிந்து கொண்டோம். அதன் அடிப்படையில்தான் வாரம், குத்தகை சம்பந்தமாகச் சட்டம் செய்யப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியெல்லாம் நாம் பார்த்தால் அதிகப்படியான நிலம் நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க இந்த நாட்டில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நமக்குச் சந்தேகம் வரும். இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது நான் பயப்படவில்லை. நான் நிலம் அதிகம் உள்ளவனோ என யாரும் கவலைப்படவேண்டாம். மிகமிகக் குறைந்த நிலம் உள்ளவன் நான். அந்த மாதிரியான பயம் எனக்குக் கிடையாது. பொதுவாக உயர்ந்தபட்ச நில வரம்பு கட்டும்போது அதில் உள்ள நம்முடைய அநுபவங்களையொட்டி நாம் அந்தச் சட்டத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தத்தான் நான் விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் 9 லட்சம் சொச்சம். ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 2½ ஏக்கர் வரையில் 11 லட்சம் சொச்சம். 75 ஏக்கரிலிருந்து 100 ஏக்கர்

10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

வரை சுமார் 6,500 பேர்கள். நூறு ஏக்கர் முதல் 150 ஏக்கர் வரையில் 4,800 பேர்கள். 1,000 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 180 பேர். இதுபற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாவற்றையும் அந்த ரெவின்யூ சர்வேயின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

என் 75 ஏக்கருக்கு மேல் சொன்னேன் என்றால் கீழே இல்லை என்று அல்ல. இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யும்போது மொத்த தானிய உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் என்ன, அதில் புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, ஒவ்வொரு வரிடமும் உள்ள நிலங்கள் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நன்று தெரிந்து கொண்டு நிலவரம்புச் சட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். நியாயமான அளவு ஒவ்வொருவரும் நிலம் வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நியாயமான அளவு என்றால் அதிக பட்சம் எத்தனை நிலம் வைத்துக் கொண்டால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு சாகுபடித் தொழிலை நடத்த முடியும் என்பதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் சட்டபூர்வமாக ஒன்றை நிர்ணயிக்கும்போது நாட்டின் நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்லவகையில் முன்னேறி வருகிறது. அதற்கு ஏதோ கொஞ்சம் நிதிக் குறைவு இருந்தாலும் கூட திட்டத்தின் எந்தப்பகுதியையும் கைவிடாது நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது. திட்டம் பூர்ணமாக வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்குப் பூர்ணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். என் திட்டபடிக்குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் பெயர் அளவில் அரசியல் கட்சியாக இருப்பது சிலவும், சட்டசபையில் தலைவர்களாக உள்ள அந்தக் கட்சிக்காரர்களைத் தவிர பாக்கியுள்ள ஊழியர்கள் அந்தக் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு சரியான ஒத்துழைப்பை அளிக்காமல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவர்களுடைய மனதில் எப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தாலும் அந்தக் கட்சி ஊழியர்களுடைய மனதில் எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பு எண்ணமும் வளரவில்லை. இதைப்பற்றி நான் ஜோலியம் சொல்லவில்லை. பல கட்சிக்காரர்களை நான் பல கூட்டங்களுக்கு அழைத்திருக்கிறேன். நடைபெறுகின்ற பொதுக் காரியங்களில் பங்குகொள்ள வாருங்கள் என்று அழைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் வந்தது இல்லை. ஒரு நாட்டின் பொதுவான திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிபெறவேண்டுமானால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும், எல்லாப் பகுதி மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், எல்லாக் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும்.

இந்த நாட்டின் சேஷம் நாம் வகுக்கப்படும் திட்டங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆதலால் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகையில் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவிடவேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டும். நாம் செலவு செய்ப்படுகிற பணம் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் தங்கள் கட்சி வேற்றுமைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது தங்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தால் நாடு நல்ல முறையில் முன்னேற ஏதுவாயிருக்கும். ஒரு திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், நாட்டின் நலனைக் கருதியும் சமுதாயத்தின் நன்மையைக் கருதியும் கட்சிவேறுபாடின்றி செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மேல் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்பு ஆலைகளில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துவதில்

10-30
a.m.

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

அதிகமான கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது என்ற புகார் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு சேமிப்பு திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். சற்று முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த சிறு சேமிப்பு விஷயத்தில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு கருத்து வேற்றுமை இருக்கக்கூடாது, அதற்குக் காரணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சில வாரங்களுக்கு முன்பு ஜனநாயக தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் யாரோ ஒருவர் இந்த சேமிப்பு திட்டத்தில் கீழ் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையானது ஜனங்களைக் கட்டாயப் படுத்தக்கூடியதாகவும், துன்புறுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர் அவ்வாறு சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த சிறு சேமிப்பின் மூலம் சிக்கன முறை நாட்டில் ஏற்படும். சிக்கனமுறையில்தான் நாடு முன்னேறு முடியாது. சிறு தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய பணக்காரனாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் சிக்கனமுறையானது நல்லது. ஆகவே இதில் கட்சி பாகுபாடின்றி எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பேருரையில் சில மசோதாக்களைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. டாக்டர் லோகநாதன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் பேரில் நடக்கும் விவாதத்திற்குப் பிறகு ஒரு மசோதா முடிவில் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வியாபாரிகளிடமிருந்து இந்த விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படும் முறையானது, இதில் நிர்வாக முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். சலப்படான, சிக்கல் இல்லாத முறையில் வரி வசூலிப்பதற்கு சட்டத்தை ஏற்படுத்துவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த தீர்மானத்தை பிரேரேபித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, I rise to second the Resolution moved by my esteemed colleague to thank His Excellency the Governor for his Address to the Legislature on Saturday, the 8th February. Sir, at the very outset, His Excellency the Governor emphasised the need and the necessity to preserve, nourish and develop that sense of national solidarity which had helped us in the past to win our freedom to retain our freedom now and to achieve economic and cultural progress. I am sure every Member of this House would agree with His Excellency and give his or her best to achieve these two things without which every Member would agree with me that there would be no peace or prosperity in the country.

Sir, His Excellency the Governor next spoke about the official language question. I am sure that the Members would agree with the compromise formula suggested by the Government and I am also sure that both the Union Government and the Parliament would agree to this. After all, there are certain foreign countries where there are more than one language used as the national language.

Sir, His Excellency mentioned about the Agricultural Department trying their best to achieve additional tonnage of nearly 13 lakhs to maintain the target under the Second Plan. Foodgrains form a very essential and important requirement and unless we have

10th February 1958] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

enough food and more food which should be made available to the people at a reasonable cost, there is going to be no orderliness, or peace or prosperity in the country. I want that a practical and dynamic policy should be adopted to see that we achieve self-sufficiency in food. If only we could achieve self-sufficiency in food, I am sure we would be able to save the enormous amounts that we are paying to foreign countries and there would be an improvement in our foreign exchange position. We could very well utilise the money thus saved for the import of useful and important machinery needed for the development and prosperity of the country.

Sir, His Excellency has also stated that the schemes under the Second Five-Year Plan are progressing satisfactorily. We are very glad to hear this statement. He has particularly mentioned that the electrification schemes in the rural areas are progressing at very great speed. On this occasion, I must congratulate the Hon. the Minister for Electricity for his drive in taking electricity to the inner-most places. I would request him to maintain the same drive so that electricity can be taken to farther and farther places which would help to increase and develop agricultural production. I would like to stress that we should not only concentrate on producing more and more foodgrains, but should also concentrate on producing more and more commercial crops. Because, there are certain commercial crops which could be exported to foreign countries and thereby we could earn large amounts of foreign exchange which could be utilised for the betterment of our own country.

Sir, I must refer here to the opening of one of the biggest industrial estates by no less a personality than our great Prime Minister. The industrial estate opened here is one of the four big industrial estates in our country and I am sure that the small scale industrialists would take advantage of this estate and do their best in co-operating with the Government and running it very successfully. I am one of those who have been emphasising both in this House outside bodies that unless and until we have plenty of big-scale, medium-scale and small-scale industries, we are not going to solve our unemployment problem, and we are not going to have more and more prosperity in our country. The other day, the Hon. the Minister for Industries spoke very frankly at another platform that he was unable to aid the applicants from the Industrial Financial Corporation because of the financial stringency. I am very happy to note that the Small Savings Scheme is proving a very great success and that the amounts collected under this Scheme would be utilised to a very great extent for the development and establishment of many industries.

Sir, I take this opportunity of congratulating the Hon. the Minister for Industries and Labour on being able to assure this House that it would be his endeavour to see that a larger number of industries are located in our State. We have millions and millions of people—both educated and uneducated—and unless we try to absorb them all in productive employment, I am afraid,

10-40
a.m.

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [10th February 1958]

they will become a sort of problem for us and we will not be able to maintain a peaceful atmosphere. I am sure that the Government will take all positive steps to locate more industries in the State, giving representation to every district, so that this problem of unemployment may be solved very soon.

SRI M. D. RAMASAMI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சட்டசபையில் பேசிய பேச்சின் மேல் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த மாநில நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, அவருடைய முயற்சியில் அவருடன் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கனம் கவர்னர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதைப்பற்றி ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு குறிப்பிட்டார். எங்கள் தேசிய ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுடைய நன்மைக்காக எடுத்துக்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும் நாங்கள் பங்குகொள்வோம். அத்தகைய முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க நாங்கள் தயங்கமாட்டோம் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் கொள்கைகளைப் பற்றியும் அவை ஆளும் கட்சியின் கொள்கைகளின்மீதும் எந்த வகையில் மாறுபட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் விவரித்துச் சொன்னார்கள். இதை கவனித்தபோது, கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தின்போது ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளைப்பற்றி விவாதிக்கும் அரங்கமாக நமது சட்டசபை ஆகிவிடக் கூடாதே என்று நான் கவலைப்பட்டேன்; கவலைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் மிகவும் திருப்தியளிக்கும் அம்சம் ஒன்றை நான் கண்டேன். நமது தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டுவருகிற குந்தா, பெரியாறு திட்டங்களுக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணிக் குறைவால் கஷ்டம் இருப்பதாக நாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். அன்னிய நாட்டுச் செலாவணிக் குறைக்கக்ஷ்டங்கள் நீங்கிவிட்டன என்றும் அந்தத் திட்டங்கள் தடையின்றி நிறைவேறும் என்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகவும் திருப்தியளிக்கும் விஷயம். அந்தத் திட்டங்கள் சீக்கிரமே முடிவடைந்து மக்களுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஏமாற்றமளிக்கும் சில விஷயங்களும் இருந்தன என்பதை பணிவுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களிடையேயும், மற்ற ஜனங்களிடையேயும் படித்தவர்களிடையேயும் படிக்காதவர்களிடையேயும் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தைக்கூட இல்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிப்பதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தைக்கூடச் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் முக்கியமான தொழிலாகக் கருதப்படும் கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றியும், அதன் நலன்களைப் பற்றியும், இன்று கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தையும் இல்லை. கைத்தறி நெசவாளர்கள் கடந்த ஆறு மாத காலமாக மிகவும் பிரதாபகரமான நிலைமையில் இருந்துவருகிறார்கள். கூட்டுறவு சொஸைடியில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்துவிட்டது. முன்பு கொடுக்கப்பட்டுவந்த ரிபேட் தொகை டிசம்பர் 1-ம் தேதி முதல் குறைக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏராளமான உருப்படிகள் தேங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. அதன் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள்கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது கூட்டுறவு சொஸைடியில் இல்லாத நெசவாளர்களின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களே யோசித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது சம்பந்தமாக பல கைத்தறி ஸ்தாபனங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு புல

10th February 1958]

[Sri M. D. Ramasami]

வேண்டுகோள்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முன்பு கொடுத்த அளவில் ரிபேட் கொடுத்தால்தான் தேங்கியிருக்கும் கைத்தறி ஜவுளிகள் விற்பனையாகும் என்று தென்னிந்தியாவிலுள்ள அனேக கைத்தறி ஸ்தாபனங்கள் சொல்லியிருக்கின்றன. நமது சென்னை அரசாங்கம் கைத்தறி நெசவாளர்களிடத்தில் மிகவும் அனுதாபம் காட்டி இந்த கோரிக்கையை மிகவும் அழுத்தமாக மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்தி யிருப்பதாக நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஓரளவு சாந்தப்படுத்துகிறது. இருந்தாலும், தேங்கியிருக்கும் கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு விற்பனைக்கு மார்க்கம் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை ஆகும். அதை அரசாங்கம் எப்படியும் செய்தாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் செய்யும் உதவிகள் எந்த ரூபத்தில் இருக்கின்றன? ஒரு வருஷத்திற்கோ இரண்டு வருஷங்களுக்கோ ஒரு தடவை கைத்தறி நெசவாளர்கள் பட்டினியால் வாடித் தெருவில் திரியும்போது கஞ்சித் தொட்டிகளை அமைத்து அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவிகளுக்கே தவிர, உருப்படியான நிவாரணத் திட்டம் எதையும் சர்க்கார் நிறைவேற்றவில்லை. நாட்டில் கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு மார்க்கெட்டுகளை தேடிக்கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முதல் கடமையாகும். அது மட்டுமல்ல, ராஜ்யத்தில் எந்த எந்த இடங்களில் எந்த விதமான கைத்தறி துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன என்பதையும், எங்கெங்கே எந்தெந்தத் துணிகளுக்கு மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் கண்டுபிடித்து, மார்க்கெட்டுக் கேற்றவாறு துணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நெசவாளிகளுக்கு வழி காட்டவேண்டும். அந்த முறையில் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்திக்கும் அவைகளின் விற்பனைக்கும் சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை நான் முன்பே வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்; இப்போதும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி நாயுடு குறிப்பிட்டார். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக எல்லோரையும் கட்டாயப்படுத்தி பணம் வாங்கக்கூடாது என்று எங்கள் கட்சி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பது வாஸ்தவம். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக கட்டாயப் படுத்திப் பணம் வாங்குவதை இன்றைக்கு நேரில் பார்க்கிறோம். ஜனங்களுக்கு ஏதாவது காரியமாக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அப்போது அதிகாரிகள் அவர்களிடம் சிறு சேமிப்பிற்கு பணம் கேட்கும் நிலைமையை நேரில் பார்க்கிறேன். ரயத்துக்களிடம்கூட சில சந்தர்ப்பங்களில் சிறு சேமிப்பிற்காக வற்புறுத்திப் பணம் வாங்கப்படுவதாகப் புகார் செய்யப்படுகிறது. சிறு சேமிப்பிற்குப் பணம் கொடுக்கா விட்டால் அவர்களிடமிருந்து கிஸ்திப் பணம் வாங்கிக்கொள்ள அதிகாரிகள் மறுப்பதாக புகார் செய்யப்படுகிறது. மேலும், எங்கள் பிராந்தியத்தில் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் சிறு சேமிப்பிற்காக வற்புறுத்திப் பணம் வாங்கப்படுவதாக தெரிகிறது; மற்றப் பிராந்தியங்களில் எப்படியிருக்கின்றது என்று எனக்கு தெரியாது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது மக்களிடம் பணம் வற்புறுத்தலின் பேரில் வாங்கப்படுகின்றது என்று எதிர்பார்த்ததால்தான் எங்கள் கட்சியில் முன்பு குறிப்பிட்ட தீர்மானத்தைப் போட்டோம். வற்புறுத்தாமல் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு நிதி திரட்டவேண்டுமென்பதை உத்தியோகஸ்தர்களிடம் சர்க்கார் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தத் திட்டம் மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பை உண்டுபண்ணும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது அருப்புக்கோட்டை தாலுகாவில் முதுகுளத்தூர் போன்ற இடங்களில், ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்புவரை ஜமீன்களில் இருந்துவந்த பாக்கிகளையும், ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும் ஒரே தடவையில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்படுமென்றும் சொல்லி, விவசாயிகளிடமிருந்து, ஏராளமான விளைச்சல் நிலங்களை போலீஸார் ஜப்தி செய்து வருகிறார்கள்.

ஜனங்கள் ஒரே தடவையில் இவைகளைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு வாய்தா கொடுக்கலாம். தேவைப்பட்டவர் களுக்கு, நியாயமான வாய்தா கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைப்பவர்

[Sri M. D. Ramasami]

[10th February 1958]

களுக்கு தேவைப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வாய்தா கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு சலுகை இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அது, வார்த்தை அளவில்தான் இருக்கிறதேயொழிய காரியத்தில் ஒன்றுமில்லை. மக்கள் இம்சிக்கப்படுவதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அவ்விரு தாலாகா மக்களுக்கு இது மூன்றாவது ஒரு இம்சையாக வந்திருக்கிறது, வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. சேர்ந்தார்ப்போல் எல்லாத் தொகைகளையும் உடனடியாக கட்டுவேண்டும் என்று, அதை உடனடி வசூலிப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் தாரதமீயம் காட்டுவேண்டுமென்றும், தேவைப்பட்டவர்களுக்கு வாய்தா கொடுக்கவேண்டுமென்றும், லேசாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் ஒரு முறையை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் புதிதாக பள்ளக்குகள் சாங்ஷனாக இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். அந்தப் பிராந்தியத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற பள்ளக்குகளில் எதிர்பார்க்கிற மாதிரி, அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்களிடம் இருந்து எந்தவித ஒத்தாசையும் எதிர்பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு அங்குள்ள மக்கள் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கம்பூனிட்டி பராஜெக்ட்டின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் பிரகாரம், மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் அறிந்திருந்த போதிலும்கூட, அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் தாலுகாக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எந்தவிதமான ஒத்துழைப்பையும் அவர்கள், அங்குள்ள மக்கள், மனம் உவந்து அளிப்பதற்குள்ள சக்தியில்லாதவர்களாக, வழி இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் அந்த தாலுகாக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அதைப்பற்றி தனியாக ஏதாவது வழியொன்றை செய்ய சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும், அங்குள்ள மக்களிடம் இருந்து உதவி எதுவும் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால், சர்க்காரே முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கென ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் இன்னும் போலீஸ் உபத்திரவம் தீரவில்லை என்று நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அருப்புக்கோட்டை தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும், முக்குலத்து மக்களும் சமாதானமாக வாழப் பிரியப்பட்டு அவர்களில் பலர் அக் கேஸ்களில் சாட்சி சொல்ல வர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள முக்குலத்து மக்களை, அதாவது சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு மறுக்கும் அம் மக்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இழுத்துச் சென்று அவர்களை போலீஸார் மிகவும் இம்சிக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அதேபோல் தீவைப்பு போன்ற கேஸ்களில் சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு மறுக்கும் ஹரிஜன மக்களையும் போலீஸார் உபத்திரவிக்கிறார்கள் என்றும் புகார்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும், முக்குலத்து மக்களும் சமாதானமாக வாழ விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களது ஒற்றுமையையும், சமாதானத்தையும் குலைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமரஸமாக வாழலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அங்குள்ள ஹரிஜன மக்கள் சாட்சி சொல்ல வர மறுக்கிறார்கள் என்பதால் போலீஸார் அவர்களையும் உபத்திரவிக்கிறார்கள் என்று நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவதற்குக் காரணம், இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இனி மலாவது நடக்காமல் தடை செய்யப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆக, அங்குள்ள நிலையை, அங்குள்ள மக்கள் சமாதானமாக வாழவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, அந்நிலையை குலைக்கும் எக் காரியத்தையும் செய்யாமல் போலீஸ் அதிகாரிகள் நிதானமாக நடக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு ஒரு உத்தரவு இடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிக பட்ச நில வரம்பு சம்பந்தமாக கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதிக பட்ச நில வரம்பு கட்டுவதை வரவேற்பது போல் பேசி ஒரு பக்கத்தில்

10th February 1958]

[Sri M. D. Ramasami]

அதிக பட்ச நில வரம்பு விதிப்பதால் பிரயோஜனம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதோடு, இந் நாட்டில் அதிக பட்ச நிலம் உடையவர்கள் சொற்பமாயிருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார்கள். ஆகவே நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அது சகாயமாயிருக்குமா என்ற முறையில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பேசினார்கள். ஆனால் முற்போக்கு கட்சிகள் எல்லாம், எல்லா இடது சாரி கட்சிகளும் உழுவவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாயிருக்கவேண்டும், உழுவவனுக்கே நிலத்தில் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இம்மாதிரி கொள்கை எங்களிமும் இருக்கிறது என்று சொல்லி அதிக பட்ச நில வரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யக் காணவில்லை. இப்படிச் சொல்வதால் நிலச்சவான்தாரர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை கொடுத்து அவர்கள் அச் சட்டத்தில் இருந்து எப்படி தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது போலவே இருக்கிறது, இதைத் தாமதப்படுத்துவது. உண்மையாகவே, அதைக் கொண்டு வருவதற்குள்ள நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மேற்கொண்டு புதிதாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கொள்ளக்கூடாது என்று இப்பொழுது ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது, வரவேற்கத்தக்கதுதான். கூடிய சீக்கிரம் அது வரவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய உயர்ந்தபட்ச நில வரம்புச் சட்டத்திற்கு இது முன்னோடியாக இருக்கவேண்டும். அதைக்கொண்டுவருவதில் கால தாமதம் எதுவும் இருக்கக்கூடாது, என்றும் சொல்லிக்கொண்டு நான் எனது பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு வந்தனம் செலுத்தும் முறையில் நானும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக, நம் மாகாணம் போன்ற அதேமாதிரி கஷ்டங்களும், பிரச்சனைகளும் நிறைந்த ஒரு மாகாணத்தில் இருந்து வந்திருக்கும் முறையிலே நம்முடைய பிரச்சனைகளையும், கஷ்டங்களையும் எளிதிலே அறிந்துகொள்ள, புரிந்து கொள்ளக்கூடிய கணவான் அவர்கள். ஆகவே, அந்த முறையிலேகூட நம் நாட்டில் இப்பொழுது, தமிழ் நாட்டில் உள்ள பிரச்சனைகள் என்ன? கஷ்டங்கள் என்ன? அதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விரிவாகவும், அழகாகவும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முதன் முதலாக நண்பர் கிருஷ்ணன்லாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல் நம் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தோழர்கள், கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை ஆற்றியபோது அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாதது வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாகும். எனென்றால், அவர்கள் கூறும் கூற்றை மற்ற நாட்டினர் எடுத்துக் கொண்டால் இன்று இதர நாடுகளில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் எல்லோரும் அங்கு உத்தியோகம் வகிக்க முடியாது, அங்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்ற முறை அனுஷ்டிக்கப்பட்டால் நம் தமிழ் நாட்டிற்கு பல லட்சக் கணக்கான தமிழர்கள் வந்து இருவர். தமிழ்நாடு அதைத் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் உணர்ச்சி வசப்படாமல், பொருளாதாரத் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டு அரசியலை நன்கு தெரிந்து அம்மாதிரி காரியங்களில் புத்திமதி கூறவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதன்முதலாக, பல நல்ல அம்சங்கள் நம் கவர்னர் பெருமானின் உரையில் இருக்கின்றன. அதில் சிலவற்றை மாத்திரம் எடுத்துக் காண்பித்துவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். முதன் முதலாக, நம் நாட்டை எதிர்நோக்கும் முதல் முக்கிய பிரச்சனை, உணவுப் பற்றாக்குறையாகும். ஏற்கெனவே, நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா நதிகளிலும், நீர்த்தேக்கங்களும் கட்டப்பட்டு எல்லா நதிகளும் நன்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. அடுத்த படியாக, சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள். கண்மாய்கள் ஆழப்படுத்தப்பட்டு, குளங்கள் ஆழப்படுத்தப்பட்டு, அடி ஊற்று நீரை Deep-well pumps மூலம் வெளியேற்றி பயன்படுத்துவது போன்ற காரியங்களில், மேற்படி சிறுநீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் அக்கரை எடுக்க முற்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதுதான். அதுமாத்திரமல்ல. காவேரி, பவானி போன்ற

[Sri V. Sankaran]

[10th February 1958]

11-00
a.m.

நீர்ப்பாசனங்களில் இருந்து காவேரி டெல்டா, கோயம்புத்தூர் போன்ற பிரதேசங்களில் மூன்றாவது போகம் விளைவிக்க யோசனை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷயத்தில் ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. அது என்ன என்று அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில நிலங்கள் மூன்றாவது போகம் விளைவிக்க லாயக்குள்ளதாக இருக்கும். சில நிலங்கள் இரண்டு போகம் விளைவிக்கக்கூட லாயக்கற்றதாக இருக்கும். ஆகவே, ஒன்றிரண்டு போகத்திற்கு மேல் விளைவிக்க லாயக்கற்ற நிலங்களில் மூன்று போகங்கள் விளைவிக்க முற்பட்டால் இரண்டு போகங்களில் விளைவதை விட மூன்று போகங்களில் விளைவது குறைவாயிருக்கும் என்று ஒரு அபிப்பிராயம் கூறப்படுகிறது. அதோடுமட்டுமல்ல, இப்போதுள்ள நீரை உபயோகப்படுத்தினால் பின்னால் வரவிருக்கும் குறுவை போகத்திற்கு பயன்படுமாறு செய்ய ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரம்பத்திலேயே போதிய தண்ணீர் இல்லாத குறைந்தபொய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஒரு அச்சமும் நிலவி விரிகிறது. இவைகளை நன்றாக சிந்தித்தி முடிவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக சொல்லப்போனால் நல்ல அறுவடை இருக்கின்றது என்று சொல்லி நியாய விலை கடைகளை மூடிவிடப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் அறுவடை கூடுதலாக இருந்தாலும் ஏழைகள் எளிதாக வாங்கும்படி போதுமான அளவு விலைவாசி இன்னும் இறங்கவில்லை. ஆகவே விலைவாசி இறங்குகிறவரையிலும் முக்கியமாக ஏழைகள் வசிக்கும் இடங்களிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளிலும் நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து வைத்திருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விதைகள் மற்றும் கடன் வசதிகள் போன்ற எல்லா வசதிகளும் வேண்டிய காலத்தில் போதிய அளவு செய்து கொடுத்தால் ஓரளவு இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற பற்றுக் குறை தீர்க்கப்படலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்கள் வேண்டிய ஆக்கம் அளிக்கவேண்டும். அடுத்ததாக சிறு ரக தொழில் களுக்கு பல வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கனரகத் தொழில்கள் அவ்வளவாக கூடுதலாக இல்லை, காரணம் அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இல்லை, அதற்கான இயற்கை வளம் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆனால் சிறு ரகத் தொழில்களுக்கு நல்ல ஆக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டில் கனரகத் தொழில்கள் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியமாக சிறு ரகத் தொழில்களும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ரேடியோ, கார் போன்றவைகளுக்கு வேண்டிய சிறு பாகங்கள் எல்லாம் சிறு ரகத் தொழில்கள் மூலம்தான் உண்டாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதை உணர்ந்து கொண்டுதான் இன்றைக்கு பல சர்க்கார் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் போன்றவைகளை ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். மேலும் பரவலான முறையில் பொருளாதாரம் இருப்பதற்காக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை கூடுமானவரை போக்கவும் சிறு தொழில்களை ஊக்குவிப்பதற்கு வேண்டிய பல முறைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக கொண்டுவரப்போகும் சில சட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளும்போது குறிப்பாக ஒரு சில சட்டங்களை மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது நடைமுறையில் அற நிலைய பாதுகாப்புச்சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. அந்த மசோதாவில் அறநிலையங்களிலிருந்து கிடைக்கும் உபரி நிதியைக்கொண்டு வேறு சில பொதுப் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் அற நிலையங்களில் முதலாவது எடுத்து முடிக்க வேண்டிய சில வேலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செய்வதற்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டும். அதை முதலாவது செய்த பிறகுதான் அறநிலையங்கள் உபரி நிதியை கொண்டு பிற பணிகளுக்கு செலவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக பெருங்கோவில்களுக்கு பக்கத்திலோ அல்லது ஒட்டியோ பல சிறு கோவில்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்று வரையிலும் சீரடிந்து, பாழடைந்து, அன்றாடம் நிர்வாகத்திற்கும் நிதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரியான கோவில்களில் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நல்ல முறையில் செய்து

10th February 1958] [Sri V. Sankaran]

கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்குப் பின்னால் இந்த உபரி நிதியைக் கொண்டு வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். இரண்டாவதாக பல கோவில்களும், குளங்களும், மண்பாங்களும் தோடாங்களும், சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சீர்திருத்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால் கோவிலுள்ள சிப்பந்திகள் எல்லாம் பொருளாதார வகையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு மதுரையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பெரிய கோவில் இருக்கிறது. இந்தியாவில் உள்ள கோவில்களில் பெரிய கோவிலாக மதுரையிலுள்ள கோவில் இருக்கிறது. அங்கு வேலை பார்த்துகின்ற சிப்பந்திகள், அதாவது பியூன் போன்றவர்கள் அறுபது, அறுபத்தைந்து வயது வரை வேலை பார்த்தபின்பும் அவர்களுக்கு கடைசியில் 45 ரூபாய், 50 ரூபாய் தான் சம்பளம் கிடைக்கின்றது. அவர்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிராவிடன்றி பண்டம், பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் கிடையாது. அதே மாதிரி தான் அங்கு வேலை செய்கின்ற கிளார்க்குகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்களும் இதே நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சேவகர்கள் சிலர் யாத்ரீகர்களிடமிருந்து லஞ்சம் போன்றவைகளை வாங்குவதற்கும் காரணமாய் இருக்கின்றன. ஒரு சில கிளார்க்குகள் பண விஷயத்தில் ஒழுங்கினைமாக்க நடந்து கொள்ளவும் முற்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பிராவிடன்றி பண்டம், பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த முக்கிய காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அதற்கு மேல் உபரி நிதி மிஞ்சினால், கல்விச்சாலை போன்ற பொதுப் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். மதத்தின் நன்மைக்காகவும் மதத்தினுடைய பலனுக்காகவும் தான் எண்டோமென்ட் போர்ட் சட்டம் செய்து இருக்கின்றார்கள். அதுதான் main object என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அகவே மதத்திற்கு நல்ல பிரசாரம் செய்வதை முக்கியமாக கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மேலும் உபரி நிதி மிஞ்சினால் அதைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவை நடத்த உத்தேசிப்பது எல்லாம் நல்லதுதான். அதிலும் மதத்தின் நன்மைக்காக வேலை செய்து வரும் ராமகிருஷ்ண மடம் நடத்திடும் மத போதனையை முக்கியமாகக்கொண்ட கல்விச்சாலைகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டும். அகவே இம்மாதிரியான மூன்று நான்கு விஷயங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்தால் அதன் பின்னால் உபரி நிதி வரும் என்று தோன்றவில்லை. அடுத்ததாக லேஸல் டாக்ஸஸ் பற்றி எல்லா மக்களும் அறியும்படி எளிதான முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. இதனால் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இம்மாதிரியான பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அமைதிக்கு பெயர்பெற்ற இந்த ராஜ்யத்திலே ஆங்காங்கு அமரிகள் தலைவிரித்தாட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. பத்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் பெயர்பெற்ற இந்த ராஜ்யத்தில் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் சகஜமாகி விடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி யிருக்கிறது. முதலில் முதுகுளத்தூர் நிகழ்ச்சி; அதற்குப் பின்னால் அதை மறப்பதற்கு முன்பாக வேறு டா இடங்களில் கலவரங்கள், கல்விச்சுகள், பல இடங்களில் தடியடிகள்; அதற்குப் பின்னால் அந்த நிகழ்ச்சிகளை மறப்பதற்கு முன்னால் திருச்சியிலே பப்ளிக் பிராஸ்கியூட்டர் அவர்களுக்கு கத்திக் குத்து, அதற்குப் பின்னால் முதுகுளத்தூர் கேஸை நடத்துவதற்கு பொறுப்பு எடுத்திருந்த அதிகாரி அவர்கள் வேறு ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறி செய்த ராஜினாமா. இவ்வளவு சம்பவங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வரிசையாக நடந்திருப்பதானது முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட சம்பவங்களாக கவனிக்கத்தக்க அம்சமாகும். அதுமட்டுமல்ல முக்கியமானதுங்கூட. பொது வாழ்வில்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[10th February 1958]

ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜனநாயகத்தைக் காக்க வேண்டும், ஜனநாயக பண்பாட்டை வளரச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் யாரும் இதை அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினைப்பற்றி மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டுவிட்டது வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு மோசமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதற்கு காரணம் ஏதோ ஒரு சில கட்சிகளை மாதிரம் குறை கூறிக்கொண்டு ஆட்சியாளர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பிலிருந்து, தங்களுடைய கடமையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை உறுதியாக சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற தோபானுகோடி மக்களின் பத்திரத்தையும் பத்து காப்பையும், இந்த நாட்டில் ஜன நாயக பண்பாட்டையும் வளரச் செய்வதற்கு எல்லா கட்சிகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. அதிலும் ஆட்சி புரிகின்ற கட்சிக்கு மற்ற எல்லா கட்சிகளையும்விட அதிகப் பொறுப்பு இருக்கின்றது, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்கள் சரியானபடி தங்களுடைய கடமையை செய்திருப்பார்களானால் இந்த நிலைமை ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்காது என்று உறுதியாக சொல்ல முடியும். இவ்வளவு மோசமான நிலைமைகள் உருவாவதற்கு பல முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றிரண்டுக் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்று ஜனங்களிடையே மத அபிமானம் எவ்வளவு தூரம் மனதில் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மக்களின் மனதில் இருக்கின்றது மொழி பற்றிய அபிமானமும். மொழி அபிமானத்தைத் தங்களுக்குரிய வகையிலே எடுத்துக்கொண்டு மக்களுடைய மொழி உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுவதன் மூலம் தங்களுடைய அரசியல் சூதாட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காக சிலர் முயல்கிறார்கள். அரசியல் வாழ்வின் அந்திமத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருக்கும் சில வயோதிக அரசியல் வாதிகள் மக்களின் எளிய உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையிலே அல்லமான அரசியலை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு மக்களின் மொழி உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு, தம் நலனுக்குப் பயன்படுத்துவதின் விளைவே மொழிபற்றிய கூக்குரல் அதிகமாகத் தென்படுவதன் காரணம். நகராங்கலில் போடப்படுகிற இந்தக் கூச்சலை மிகவும் பிரபலப் படுத்துவதற்கு பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் இடம் அளிக்கத் தான் செய்கின்றன. ஆனால் இவர்களுடைய இந்தக் கூக்குரல் எந்த நகரத்தில் எவ்வாறு போடப்பட்டாலும், எந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டாலும், அந்த நோக்கம் ஈடுபடப் போவதில்லை என்று நான் மிகக் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன். மக்களுடைய மொழி அபிமானத்தைச் சாதகமாக ஒரு சிலர் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆட்சியாளர்கள் மொழி பற்றிய தங்கள் கொள்கையை விவரித்துக் கூறாத காரணத்தாலும் இந்த நிலை உருவாகி, இந்த அரசாங்க மொழி பற்றிய சிக்கல் மிகவும் பிரபலப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய சிக்கல்லா என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தச் சிக்கலை மிகப் பெரிதாக்குவதற்கும் ஆங்காங்கு பலர் முயல்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற கொள்கையாகும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும்.

11-10
a.m.

இந்த தேசத்திலே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டியது ஆங்கிலமா? அல்லது ஹிந்தியா? அல்லது இரண்டுமேயா? என்ற இந்த விஷயத்திலே என்னுடைய கீருத்தை ஏற்கெனவே இந்த சபையின் முன் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதனை விவரிக்க முற்படும் முன், ஆங்கிலமும், ஹிந்தியும் அரசாங்க மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற இந்த அரசாங்கத்தின் யாதாஸ்தை ஒப்புக் கொண்டவன் என்ற முறையிலே நான் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அதே நேரத்தில் ஹிந்தியும் அரசாங்க மொழி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நாம் சமர்ப்பித்த இந்த யாதாஸ்தின் கருத்து என்ன என்றால், ஆங்கிலம் சிறிது சிறிதாக மறைந்து விடும், அப்போது ஹிந்தி அரசாங்க மொழி என்ற நிலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று தான் உண்மையிலே எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும். அப்படித்தான் ஹிந்தி தேசிய மொழியாக, தேசிய அந்தஸ்தைப் பெற்று நம் அரசாங்க மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை

10th February 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஆதரிக்கிற முறையில் இந்தச் சபையிலே இருக்கிற கட்சித் தலைவர்களெல்லோருமே அதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். இதனைக் குறித்து அரசாங்கம் தங்கள் கொள்கையை மிகத் தெளிவாகக் கூறி, அவர்கள் பிரசாரத்தை நடத்தியிருந்தால் நிச்சயமாக இந்த மொழிச் சிக்கல் இப்போது இவ்வளவு பிரபலமாக இருக்காது. ஆங்காங்கு, ஹிந்தி வேண்டுமா, ஆங்கிலம் வேண்டுமா என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பிவிட்டு மக்கள் மனதில் குழப்பத்தை உண்டாக்க அரசியல் வாதிகள் சிலர் முயலுகிறார்கள். கிராமப் புரங்களில் வாழும் மக்கள், கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தச் சிக்கலைப் பற்றிய கூச்சல்தொடிக் மிகவும் துன்பத்திற்காளாகியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, நோந்த மனதுடனே, பல வகையான துன்பங்களைச் சமந்து கொண்டு, அநேகமாகக் கிராமக் குடியானவர்களும் அவர்களை நம்பி வாழுகின்றவர்களும் தங்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளும் வகையிலே அவர்கள் குரல், மொழிச் சிக்கல் பற்றிய மிகப் பெரிய கூக்குரலால் அழுக்கப்பட்டு அவர்கள் தொல்லைப் படிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதனைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் பிரச்சனை அனந்தம். அவர்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ள, சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்டங்கள் ஒரு புறம் நடத்திக்கொண்டே அதே சமயத்தில் ஜனநாயக ரீதியில் அமைந்தவிட அரசாங்கத்திடம், அதிலும் இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இந்த அரசாங்கம்தான் இருக்கப் போகிறது என்கிற உண்மையைத் துணிந்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறபோதே கூட தங்களுடைய குறைகளை நியாயமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படும், தீர்க்கப்படவேண்டும், அதுவும் இந்த சர்க்காரிலே என்று நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் தொல்லையினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். போதிய நவீன விவசாய உபகரணங்களை அரசாங்கத் திடமிருந்து அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கடன் வரதிகளை அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள். கடன் நிவாரண அம்சங்களில் இந்த அரசாங்கத்தின் உதவிகளை அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

இன்னும் உரம் முதலியவைகளில் விசேஷமாக உதவி அளிக்கப் படுகிறது. கரும்பு, நெல் சாகுபடிக்கு, தீவிர உரமிடும் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான உதவி செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் புஞ்சை வெள்ளாமை செய்யும் விவசாயிகளின் கதி என்ன. அவர்களுக்கு தீவிர உரமிடும் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான ஏரூ ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. கோவை ஜில்லா பிளானிங் போர்டு சிபாரிசுகள் செய்து அனுப்பியிருக்கிறது. அதாவது புஞ்சை வெள்ளாமை விஷயத்திலும் தீவிர உரமிடும் திட்டத்தின்கீழ் அதிகப்படியான உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற அந்தச் சிபாரிசு இது வரையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அது குறித்து இந்த அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பரம்பிக்குளம் திட்டம் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டம் அமுலாக்கப்படுவது நிச்சயம் என்று உறுதியாக நம்பி அதனை ஊர்ஜிதம் செய்கிறேன். அதற்குரிய பேச்சுக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. திட்டம் வரத்தான் போகிறது. ஆனால் பரம்பிக்குளம் திட்டம் வருவதன் மூலம் நன்மையை நாம் எந்த அளவில் அடைய முடியும் என்பதைக் குறித்து இந்த நேரத்தில் நான் கொஞ்சம் கவனப் படுத்தியாக வேண்டும். பரம்பிக்குளத் திட்ட நிலப் பரப்பில் அதிகம் புஞ்சை வெள்ளாமை யின்கீழ் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் தண்ணீர் அற்றகுப் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை பகுதியிலும், புஞ்சை அதிகமான பல்லடம் தாலுகா பகுதியிலும் போதிய தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினால், இப்போது ஏற்படும் இந்தப் பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் முற்றிலும் புஞ்சைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுமென்று அரசாங்கம் ஒரு வாக்குறுதியை அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அளித்தால், அவர்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்படும் என்று நான் உறுதியாக இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[10th February 1958]

களில் எந்த அளவிற்கு கவனம் செலுத்துகிறோமோ அந்த அளவிற்கு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விஷயத்திலும் கவனிக்கப்படுகின்றன என்று கவர்னர் பெருமான் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் இந்த ராஜ்யத்தில் 50,000 தூர்ந்துபோன கண்மாய்கள், அதாவது குளங்கள் அல்லது குட்டைகள் என்று சொல்லப்படுபவைகள், இருக்கின்றன என்று இந்த ராஜ்யத்தில் வேலை பார்த்த என்ஜினியர் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த மாதிரியான குளங் குட்டைகளை, இப்போது சீர்திருத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். இந்தக் குட்டைகள், குளங்கள் பெரும்பாலும் திட்டங்கள், மேடுகளாகி வருகின்றன. அவைகள் தர்க்காலத்துக்களாக கொடுக்கப்பட்டு, பின்பு அவற்றில் சில விற்பனை செய்யப்பட்டு பிறரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் மீண்டும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு சீர்திருத்தினால் பெரும் அளவிற்குப் பலன் எதிர் பார்க்கலாம் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ரிபேட் தொகை குறைக்கப்பட்டதை எதிர்த்து ஆங்காங்கு கைத்தறிக்காரர்கள் மிகவும் ஆட்சேபணை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சேபணை வீணாகப் போய் விடுமோ என்று கவலைப் படக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அவர்களது கோரிக்கைக்கு அனுசூலமாக இருக்கு மென்று நம்புகின்றேன். அந்த ரிபேட் தொகையை மறைத்ததை எதிர்த்து கைத்தறியாளருக்கு அனுசரணையாக நின்று மீண்டும் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட, விசைத் தறியைப் பற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மீண்டும் வரையறுக்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விசைத் தறிகளை ஆங்காங்கு விலைதரிக்கும் முயற்சிகளை ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த முயற்சி எவ்வாறு இருந்த போதிலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய கொள்கையை தெளிவாக திட்ட வட்டமாக வரையறுத்து தெரிவித்து விட வேண்டும். விசைத்தறியில் நமக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. அதனால் கைத்தறி பாதிக்கப்படும். கைத்தறியாளர்கள் அபாயத்துக்கு உள்ளார்கள். ஆகையால் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் விசைத்தறியை புகுத்துவதற்கு ஒரு போதும் உடனடாது என்று திட்ட வட்டமாக மிகத் தெளிவாக வரையறுத்து வாக்குறுதி கொடுத்தால்தான், கைத்தறியாளர்கள் மனதிலே நம்பிக்கை பிறக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விலைவாசிகளின் கொடுமையைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டும். விலைவாசிகள் நான்கு நாள் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. விலைவாசிகளை சம்பளப் படுத்தவதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் ஒத்தழைப்போடு தேவையான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு முற்பட வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பண்டங்களுக்கு அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய அளவிலே அவர்களுக்கு விலைவாசிகள் கிடைக்கவும்மில்லை. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தின் பலனை அனுபவிப்பவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதே நேரத்திலே விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து விவசாயிகளுக்கு தக்க விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு சிறிது காலம் பிடிக்கலாம். இந்த இடைக்காலத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு உகந்த அளவில் தொழிலாளர்களுக்கு கிராக்கிப் படியை உயர்த்தித் தர ராஜ்ய சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். ஆங்காங்கு இதற்கான கிளர்ச்சிகளை தொழிலாளர்கள் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்த கிளர்ச்சிகளெல்லாம் ராஜ்ய ரீதியான ஒரு பெரிய போராட்டமாக ஆன பிறகுதான் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை விடுத்து, அதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர்களுடைய கிராக்கிப் படியை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

11-20
a.m.

10th February 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

மதிப்பிற்குரிய சபா நாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டுக்கு ஆலோசனை போர்டு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைப் போர்டிலே தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே போதிய பிரதிநிதித்துவ அந்தஸ்து படைத்தவர் அல்ல என்ற அபிப்பிராயம் பலமாக இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள் சமார் 40,000 மின்விசைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே நிலவி வருகிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது. இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் பிரதிநிதி மதிப்பிற்குரிய தோழர் ஆர். கோபால் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே அந்தஸ்து படைத்தவராயிருக்கலாம். அது பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. அவர் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவையும், பிரதிநிதித்துவ அந்தஸ்தையும், நம்பிக்கையையும் பெற்றவராக இருக்கவேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கிற நியமனம் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக மின்விசைத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கூறினால் அதில் தவறு ஒன்று மில்லை. அதை அரசாங்கம் வேறு நோக்கத்தோடு பார்க்கக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நாம் இப்படிச் செய்து விட்டோமே, என்ன செய்வது? என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாம். செய்த காரியத்தில் எந்த வகையிலாவது உண்மையாகவே குற்றம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதனை திருத்திக் கொள்ளுவதற்கு ஜனநாயக பண்பாட்டு முறையிலே இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அவ்வாறு செய்வதற்கு முன் வருவார்களேயானால், ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தை அவர்கள் வளர்ப்பவர்கள் ஆவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் ஜனநாயக ரீதியிலே நடைபெறவேண்டும், ஜனநாயக சம்பிரதாயங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும், நல்ல ஒரு அரசாங்கம் அமையவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த சர்க்காரின் கொள்கையிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுடைய திட்டங்களிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லா விட்டாலும், 4 ஆண்டுகளுக்கு எப்படியும் அவர்கள் தான் ஆட்சி புரிவார்கள் என்று தீர்மானம் ஆகிவிட்டதால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நான் ஆதரவு அளிப்பதற்கு, ஒத்தழைப்பு கொடுக்க கடைம்பட்டுள்ளேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வேண்டுமோ விடுத்ததின் பேரில், தொழிலாளர்களுக்கு அவ்வாறு வேண்டுமோ விடுப்பதற்கு நான் முன் வந்தேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் ஆங்காங்கு நிர்ப்பந்த உணர்ச்சி தலைகாட்டுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் இல்லை. அதற்குரிய முழு பொறுப்பும் அதிகாரிகளையே சார்ந்து விட்டது என்று நான் கூற முடியாது. ஏனென்றால், அந்த அதிகாரிகள், கிராமாதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, பழைய பந்தாவிலேயே வளர்ந்து வந்தவர்கள். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நாட்டிற்கு நல்லது என்று கருதி, அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுலாக்குவதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சியினரும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் அத்தனை பேர்களும் முன் வந்திருப்பார்களேயானால், அதிகாரிகளுடைய பழைய பந்தாவின் மூலம் ஏற்படும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு இடமே இருந்திருக்காது. அதில் தவறி விட்டதன் காரணத்தினால்தான் அதிகாரிகளின் பழைய பந்தாவின் மூலம் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிறு சேமிப்புத் திட்டமானாலும் சரி, இன்னும் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எல்லாக் காரியங்களிலும் சரி, இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லா அரசியல் கட்சியினருடையவும், ஜனநாயக பண்பாடு பெற்றவர்களுடையவும் ஆதரவை பெறுவதற்கு முன் வரவேண்டும். ஏதோ சட்ட ரீதியான அமைப்பிலே ஒரு கட்சி அரசாங்கம் வந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினாலே அந்தக் கட்சிதான் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது என்று நினைத்துக்

[Sri P. S. Chinnadurai] [10th February 1958]

கொண்டு, அதே பாணியிலே மற்ற கட்சிகளையும் உதாசீனம் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டியது ஒரு கட்சியின் பொறுப்பு என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். மற்றவர்களும் அம்மாதிரி நினைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த முறையை அனுசரித்து எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடு இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்மென்று வேண்டிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri A. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாண கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்பதுடன், அவர் இந்த நாட்டின் விடுதலை போராட்டத்தில் ஒரு சோல்ஜராக இருந்து விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்தவர் என்ற முறையிலே, விடுதலைப் போராட்டம் தேசிய ஒற்றுமைக்கு அடி கோலியது என்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்திலே நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாட்டுப் பிரிவினைப் பற்றி ஆங்காங்கு பேசப்பட்டு வருகிறது. நாட்டுப் பிரிவினையைப் பற்றி பேசக்கூடியவர்கள் இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தின்பொழுது விடுதலைக்கு விரோதமாக இருந்தவர்கள். நாட்டுப் பிரிவினைக்கு மக்களிடையே ஆதரவு இல்லை என்பதோடு, நாட்டு விடுதலைக்கு விரோதமாக இருந்தவர்கள் அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி குறிப்பிடாது ஓரளவு வருந்தத்தக்கதுதான். இருந்த போதிலும், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையிலும், தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு வழி வகைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, குறிப்பாக தொழில் இலாகா மந்திரி அவர்கள் ரிபேட்டை 9 நயா பைசாவிலிருந்து 6 நயா பைசாவாக மத்திய சர்க்கார் குறைத்ததைக் குறித்து நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களை காலாகாலத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்து உரைத்ததை பாராட்டுவதோடு, அது உடனடியாக கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கஸ்தாபனங்களில் மட்டும் 3 கோடி ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணிகள் கிடைக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியில் பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தேங்கிக் கிடக்கும் துணியை வாங்குவதற்கு உதவி செய்வதில் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது ஓரளவு வருந்தத் தக்கது தான். கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பல ஜில்லாக்களில் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

11-30
a.m.

மதுவிலக்கு சம்பந்தமாகவும் தீவிரமான சட்டம் வரும் என்று கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மது விலக்குச் சட்டத்தை வெகு தீவிரமான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கட்டத்தில் இம்மாகாணம் இப்பொழுது இருக்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டம் மூலமாக இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய தவசியமாக இருக்கிறது. இன்னும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்ததற்கு நான் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தைப் பற்றி அங்கங்கே எல்லா ஜில்லாவிலும் குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலும் நல்ல முறையில் வசூல் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சர்க்கார் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வசூலாகி இருக்கிறது. அதுவும் நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

10th February 1958] [Sri A. Mariappan]

கிறது. ஆனால் பல இடங்களில் அப்படி வசூலிக்கும்போது கட்டாயப் படுத்தி வசூலிக்கப்பட்டதாக பல புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஆதாரமே கிடையாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிச் கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்யவில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் இந்த இயக்கம் நல்லமுறையில் பயன் அளித்திருக்கிறது. ஆனால் மாற்றுக் கட்சிகள் இதற்கு எதிராக பலவந்தப்படுத்தி வசூல் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதில் நியாயம் இல்லை. அவர்கள் இன்னும் பல இடங்களில் இந்த இயக்கத்திற்கு பணம் கொடுக்கவே கூடாது என்றுகூட சொல்லி வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான போக்கில் அவர்கள் போக்கூடாது என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் போவதும் சரியல்ல. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டங்களை இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டத் தின் மூலமாக வசூல் செய்யப்படும் பணத்தைக் கொண்டு பல வேலைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்கள் எல்லோரும் உதவ முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சேலம் ஜில்லாவில் சரியானபடி நடைபெறவில்லை. சமார் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு சர்க்கார் மின்சாரம் சப்ளை செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதைக் கண்டு பெருமையும் பட்டுவெண்டியதாக இருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் கூட சேலம் ஜில்லா பொறுத்த வரையில் அங்கு நல்ல பயன் அடையவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு காரணம் அங்குள்ள மின்சார சப்ளை கம்பெனி தான். அவர்கள் தங்களுடைய வேலையை சரியாகச் செய்யவில்லை. ஒன்று சர்க்கார் அவர்களுடைய வேலையை எடுத்து நடத்த வேண்டும் அல்லது அவர்களைக் கொண்டே மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் சப்ளை செய்யும் படி சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கும் விஷயமாக குறிப்பிடும்போது நமது மாகாணத்தில் கைத்தறி துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதை எல்லோரும் ஒருமுகமாக ஆதரிக்கிறார்கள். தற்போது அப்படி ரிபேட் கொடுப்பதை ஒன்பது நயா பைசாவிலிருந்து ஆறு பைசாவிற்குக் குறைத்துவிட்டார்கள். அது கூடாது என்று பலர் பல கூட்டங்கள் மூலமாக தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கும் இந்த மாகாண சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வரும் ரிபேட்டைக் குறைக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது நேருஜி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தபோது சென்னை மாகாணத்திற்கு அதிலும் சென்னைக்கு வந்தபோது பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. அதையெல்லாம் நாம் நல்ல முறையில் கண்டிக்கவில்லை. நமது மாபெரும் தலைவர் வந்தபோது ஒரு சில காலிகள் சில அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் பல அசம்பாவிதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். நமது தலைவர் வந்தபோது நமது மாகாணத்திலுள்ள சில மக்கள் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் கண்டிக்காமல் இருந்ததோடு அவர்களுக்கு தூண்டுதலாக இருந்தவர்களின் பேரிலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தது. இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தால் நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்பதை சர்க்காருக்கு நான் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லுகிறேன். குறிப்பாக சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பல தெருக்களில் கூட தவறான போக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். தெருக்களில் பிராமணர்கள் வலியுமாக மிசவும் கேவலமான முறையில் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்ற பல துறைகளிலும் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதை தீவிரமாக அடக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்.

[Sri A. Mariappan] [10th February 1958]

ஏதோ அவர்கள் திருந்தி விடுவார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளை அப்படியேதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருந்தப்போவது இல்லை. பல காலிகளை வைத்துக் கொண்டு மிகவும் மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பிராமணர்களை கேவலமான முறையில் பேசுகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் திருத்துவது சர்க்காருடைய கடமையாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் உணவு தானியங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றிய விவரம் வரப்போகும் பட்ஜெட் அறிக்கையில் எதிர்பார்க்கிறேன். வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டில் நடக்கக் கூடிய கொலை முதலியவைகள் அல்லது காலித்தனமான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தினத்தந்தி போன்ற பத்திரிகைகளினால்தான் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரியான தினத்தந்தி போன்ற பத்திரிகைகள் நகரங்களில் கேவலமான முறையில் . . .

MR. SPEAKER : நீங்கள் பத்திரிகைகளைப் பற்றி சொன்னால் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே மொத்தமாக பத்திரிகைகளைப்பற்றி சொல்லலாமே தவிர குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடாது, சொல்ல வேண்டாம் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : தினத்தந்தியைப் பற்றி நான் குறிப்பாக சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் மொத்தமாக பொதுவாகச் சொன்னால் அது எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் பொருத்தமாகி விடும் என்பதற்காகத் தான் பொதுவாகச் சொன்னால் எல்லா பத்திரிகைகளும் தவறாக நடந்து கொள்ளுகின்றன என்று பொருள்பட்டு விடும். இருந்தாலும் நான் இனிமேல் குறிப்பாக சொல்லவில்லை. இப்பொழுது குறிப்பிட்டு பேசியதற்கு வருந்துகிறேன். இப்படி சில பத்திரிகைகள் தவறு தவறாக நடந்துகொண்டு வருவதால்தான் நாட்டில் கொலைகள் நடந்து வருகின்றன. சில குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகள் வெளியிடும் மோசமான செய்திகளால்தான் இம்மாதிரி தவறான நடவடிக்கைகளுக்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. நாட்டில் மக்கள் நலமாக வாழ வேண்டும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும், மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும், வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசும்போது இப்படிப் பத்திரிகைகள் இப்படிப்பட்ட செய்திகளை அதாவது மோசமான செய்திகளைப் பிரசுரிப்பதால் தான் காலிகள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகள் போய்க்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட முறையில் பத்திரிகைகள் போய்க்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் மக்கள் எப்படி நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும்? எப்படி நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றமடைய முடியும்? மக்களுடைய தரங்கள் முன்னேற்ற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுப்படையாக நான் நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக நமது ராஜ்ய சர்க்கார் செய்து வரக்கூடிய வேலைகள், பல காரியங்கள் முதலியவைகளைப் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் ரிபேண்ட குறைக்காமல் ஒன்றைப் புது பைசாகவே இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி செலுத்துகின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது

10th February 1958] [Sri A. Govindasamy]

பேசினாரா அல்லது எங்கள் கட்சித் தலைவர் விட்ட அறிக்கையின் மீது பேசினாரா என்பது தெரியவில்லை. அவர் பேசியது எல்லாம் எங்கள் கட்சி தலைவர் விடுத்த அறிக்கையின் மீது பேசியதாகத்தான் பொருள்பட்டது. அந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நிலைமை அவருடைய கவனத்தை இழுத்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் வடநாட்டுக்காரர் என்ற காரணத்திற்காக நாங்கள் வராமல் இல்லை. எங்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால் கவர்னர் அவர்களுடைய பதவி வேண்டியதில்லை, அந்த நிலைமை வேண்டியதில்லை, அதற்காக ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஆண்டு தோறும் செலவிடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வரவில்லை. அதைக் கண்டிக்கும் முறையில்தான் நாங்கள் வரவில்லையே யொழிய மேன்மை தங்கிய மேதி மீது எங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் வருத்தம் கிடையாது. இப்படித்தான் அந்த அறிக்கையின் மூலம் தெளிவாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு கனம் மேதியின் மீது தனிப்பட்ட முறையில் வருத்தம் கிடையாது.

ஆட்சி மொழியைப்பற்றி கனம் நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் கிளப்பி இருக்கிறார். அதைப்பற்றி நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தெளிவாக பதில் சொல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நண்பர் பக்க பலமாக இருந்துகொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி தலைவர் 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி தான் சர்க்கார் வெளியிட்ட அறிக்கைக்கு சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பற்றி பிரச்சனை இல்லை. 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தான் கூடினார்கள். அதைப்பற்றி எங்கள் கட்சி தலைவர் பேசும்போது அதைப்பற்றி தெளிவாக பதில் சொல்லுவார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நானும் சரியானபடி பதில் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** எங்கள் கட்சி தலைவரும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலையும் எதிர் பார்க்கிறார். சர்க்கார் விடுத்துள்ள அறிக்கை சர்வ கட்சிகளையும் கேட்டு விடுத்துள்ள அறிக்கை இல்லை. அது நமது சர்க்காரால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைத்தான். சர்க்காருடைய கருத்தைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை அது என்பது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். ஹிந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற திரு. சின்னதுரை அவர்களுக்கோ நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கோ ஹிந்தியினால் எதுவும் ஏற்படாது. ஆனால், ஹிந்தி வருவதனால் தமிழ்நாட்டுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றேன்.

11-40
a.m

கவர்னருடைய பேரூரையில், நம்முடைய மக்களின் சுதந்திரம் பறி போய் இருக்கும் நிலைமையைக் குறித்தும் போலீசார் அக்கிரமமான முறையிலே தகாத செயலில் ஈடுபட்டு பொது மக்களைப் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கிய விஷயத்தைக் குறித்தும், அதற்காக ஒரு பொது நீதிபதி விசாரணை நடத்துகிறோம் என்று உத்தரவாதம் அளிக்காத முறையிலும் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருப்பது கண்டு நான் வருந்தாமலிருப்பதற்கில்லை.

1958-ம் ஆண்டு ஜனவரி மீ 3-உ எங்கள் கட்சித் தலைவர் சென்னைக் கூடற்கரையிலே ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேச வேண்டுமென்பதற்காகவும் நேரு அவர்கள் 6-1-58-ல் சென்னை வரும்போது ஏன் கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும் என்பதை விளக்கிச் சொல்லி, பொது மக்கள் அமைதியான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை விளக்கிச் சொல்லுவதற்காகப் போடப்பட்ட கூட்டத்தை அரசாங்கம் தடுத்திருக்கிறது. கடைசி நேரம் வரையிலும், “உத்தரவு தருகிறோம், உத்தரவு தருகிறோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து, 2-ந் தேதி யன்று உத்தரவை மறுத்து விட்டார்கள். எங்கள் கட்சியின் நோக்கத்தை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்

[Sri A. Govindasamy] [10th February 1958]

வதற்காகப் பொதுக் கூட்டம் போடவேண்டுமென்பதற்கு நாங்கள் கூட்டியே அனுமதி கேட்டும், மறுக்கப்பட்ட காரணத்தால், இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பே நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானத்தை யொட்டி பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அண்ணா அவர்களும், எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சம்பத், எம்.பி., அவர்களும், இரா. செழியன், எம்.எ., அவர்களும் மற்றவர்களும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களோடு பின் சென்ற திரு. கருணாநிதி, திரு. எம். பி. ஆர். தருமலிங்கம், எம்.பி., அவர்களையும் அரசாங்கம் சிறைபடுத்தியிருக்கிறது. இந்த முறையில் பேச்சுரிமை தடைப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பேச்சுரிமைக்காக இன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்து இருப்பவர்கள் வாதாடியதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களே பேச்சுரிமையைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்களே ஒரு காலத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்க, நாங்கள் நேருவுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்ச் சொன்னால், அது எப்படி தவறாகும்? கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது ஒரு தகாத செயல் அல்ல; சட்ட விரோதமான காரியமும் அல்ல. கறுப்புக்கொடி காட்டி, அதனாலே ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், அந்தக் காரியத்தை இப்பொழுது தடை செய்கிறார்கள். னைமன் கமிஷன் வந்த நேரத்தில் இன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்களே அவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்ட வில்லையா? நேருவும் மற்றவர்களும் அப்படிச் செய்யவில்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் செய்த காரியம் மட்டும் நியாயம் உள்ளதானால், நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதை ஏன் தடை செய்ய வேண்டும்? காஷ்மீர் பிரச்சனை விஷயமாக பேசுவந்த கிரகாம் அவர்கள் பம்பாய்க்கு வந்திருந்தபோது, அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அதற்குப் போலீசாரும் பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தது. அமைதியான முறையிலே அந்த நடவடிக்கைக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் பம்பாயில். ஆனால், இங்கு நடந்தது என்ன? முன்றாட் தேதி கடற்கரைக் கூட்டத்திலே பேசுவிருந்த தலைவர்களும் பேச முடியாதபடி கூட்டத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இந்தச் செய்தி பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அறிவிக்கப்படாத காரணத்தால், கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்கள் ஒருபுறமிருக்க, கடற்கரையில் காற்று வாங்க வந்த பொதுமக்கள் மீதும், வயது வந்தவர்கள் மீதும், பெண்கள் மீதும், மாணவர்கள் மீதும், உத்தியோகஸ்தர்கள் மீதும், போலீஸ் அக்கிரமமாகத் தடி கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழி தெரியாத ஆந்திரப் போலீசார், “கொட்டா, கொட்டா” என்று அடித்திருக்கிறார்கள். அதுவும், மிகவும் மோசமான முறையில் அடித்திருக்கிறார்கள். மணி பர்லையும் இழந்து, நகை நட்களையும் இழந்து, துணி மணிகளையும் இழந்து மக்கள் ஓடவேண்டிய நிலை ஜனவரி 3-ந் தேதியன்று சென்னை கடற்கரையில் ஏற்பட்டது.

ஜனவரி 6-ந் தேதி கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். 6-ந் தேதி கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்தில், அமைதியான முறையில் கறுப்புக் கொடி காட்டி முடிந்துவிட்ட பிறகு, மக்கள் கலைந்து செல்லும்போது மக்களை வழி மறித்து, கண்ணீர் புகைவிட்டு அவர்களை ஓடமுடியாத நிலையிலே பொது மக்களை தடி கொண்டு போலீசார் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மலபார் போலீசாரும், ஆந்திரா போலீசாரும், தமிழ் தெரிந்திராத காரணத்தால், ரொம்ப மோசமான முறையிலே மக்களை அடித்திருக்கிறார்கள். ரத்த ஆறு ஓடியது. அடிபட்ட மக்களை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய் சிகிச்சை செய்வதற்கும் இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவில்லை. நேரு மவுண்டு ரோடு வழியாக வருவார் என்று எதிர்பார்த்து நிற்குகொண்டிருந்த மக்களைத் தடி கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். கண்ணீர் புகை விசியிருக்கிறார்கள். அதனால் இரண்டு தோமர்கள் மடித்திருக்கிறார்கள். மொய்தீன் பிச்சை என்பவரும், கோவிந்தராவ் என்பவரும் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இன்றைக்குத் தத்தவிக் கும்படியாக போலீசார் அன்று நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நீதிபதி விசாரணை வேண்டாமா? இதைக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

10th February 1958] [Sri A. Govindasamy]

நேரு அவர்கள் துடுக்குத்தனமாகப் பேசியதால் அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது தவறு? தேசியத் தலைவர்களை, திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களையும், திரு. லி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்களையும், பெரியார் அவர்களையும், திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்களையும், திரு. ரத்னசாமி அவர்களையும், மிர்சா சாகிப் அவர்களையும் நேரு தாக்கிப் பேசினார். அவர்களெல்லோரும் தேசிய சொத்து அல்லவா? இந்த நாட்டுக்கு உரியவர்கள் அல்லவா? ஒப்பற்ற தலைவர்கள் அல்லவா? எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடும், அபிப்பிராய பேதமும் இருந்தாலும், அவர்களைப்பற்றி துடுக்குத்தனமாகப் பேசினால், அதைக் கண்டிக்க உரிமை இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: திட்டுவதற்குமா உரிமை இருக்கிறது?

SRI A. GOVINDASAMY : அதை எதிர்த்துக் கறுப்புக்கொடி காட்ட உரிமை இருக்கிறது. கறுப்புக் கொடி காட்டுவோமே அல்லாது வேறு ஒன்றும் இல்லை. கறுப்புக் கொடி பார்த்த பிறகு பதட்டமாகப் பேசியதனால் தான் நேரு வாய் மூடி மௌனியாகத் திரும்பிச் சென்றார். தவறை ஒத்துக் கொள்ளுகிற முறையிலே மௌனமாக விடு திரும்பி யிருக்கிறார்கள்.

ஜனவரி 6-ந் தேதி அன்றே காஞ்சல் சேரியிலுள்ள ஆதித்திராவிட மக்களை—எந்த ஆதித்திராவிட மக்களுக்காக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அந்த மக்களை—அடித்திருக்கிறார்கள். ஆறாந் தேதி இரவு 1-30 மணிக்கு அவர்களுடைய வீடு புகுந்து அடித்திருக்கிறார்கள். தாய் மார்களை அடித்திருக்கிறார்கள். தவறான முறையில் அடித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை எவ்வளவு மோசமாகக் கருதுவார்கள்? இந்த நாட்டினுடைய அந்தஸ்து எவ்வளவு குறைந்து விட்டது என்று நினைப்பார்கள்? அதற்காக நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

1,922 இடங்களிலே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வந்துவிட்டது என்று பெருமை கொள்ளுகிறார்கள். அது பெருமைக்குரிய காரியம் அல்ல. அது முன் கூட்டியே செய்ய வேண்டிய காரியம். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இல்லாமல் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? ஆனால், தமிழ் என்பது சக்த் தமிழாக நல்லத் தமிழாக ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தின் மூலமாக ஆட்சி நடக்கக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் தமிழின் மூலமாகவே ஆட்சி நடக்கும்படியாகச் ஆட்சியாளர்கள் செய்ய வேண்டும்.

என்று
அளம்
தய்ய
தறிப்
ற்றி

ஆந்திரா-தமிழ் எல்லைப் பிரச்சினையப்பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆரணியாறு திட்டம் பறிபோயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறது இந்தச் சர்க்கார்? செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் பறி போயிருக்கின்றன. அவைகளை நாம் அடைந்தாகவேண்டும். அது தகராறுக்கு உரிய பிரச்சினையாக இல்லாதபோதிலும் படாஸ்கர், தீர்ப்பு கூறி அதை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டிக்கிறோம். அதற்காகப் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜில்லா போர்டை ஒழித்து பஞ்சாயத்தை நிறுவத் திட்டம் இட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல்வந்தராய் மேத்தா அகில இந்தியா முழுவதுக்கும் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள ஜில்லா போர்டுகளை மட்டும் ஒழிக்கக் காரணம் என்ன? பம்பாய் மாநிலத்திலே ஜில்லா போர்டுகள் இருக்க, ஓரிஸ்ஸா மாநிலத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் இருக்க, என் சென்னை மாநிலத்தில் மட்டும் ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்தார்கள்? குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர், சிங்கராய், கேசவ ரெட்டியாக்களிடமிருந்து ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தைப் பிறகு கைப் பற்ற முடியாது என்ற அதைரியத்தினால் இப்படிச் செய்தார்களா என்று சந்தேகப்படும் படியான நிலைமை இருக்கிறது.

பருவ நிலை சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பருவ நிலை சரியாக இருந்திருந்தால் உற்பத்தி குறைந்திருக்காது. எங்கள் பகுதி சாவியாகப் போய்விட்டது. பெண்ணையாறு பாசனப் பகுதியின் நிலைமை எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி யெல்லாம் ஒரு வார்த்தை இல்லை.

[Sri A. Govindasamy] [10th February 1958]

உற்பத்தி அதிகரிக்கப் போகிற காரணத்தால் நியாய விலைக் கடைகளை மூடிவிடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏன் இருக்கக்கூடாது? அரிசி விலை ஏறியிருக்கும் வரையிலும் நியாய விலைக் கடைகள் இருந்துதான் தீரவேண்டும். தென்னாட்டில் உற்பத்திப் பெருக்குக்கான திட்டங்களைத் திட்டவில்லை. அப்படியிருக்க “வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது” என்ற நாங்கள் சொன்னால் அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அங்கே போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களெல்லாம் பெரிய பெரிய திட்டங்களாக இருக்கின்றன. இங்கே போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் சிறிய திட்டங்களாக இருப்பதோடு பிரதிப் பஸ்னும் இல்லாமலும், தீமை அதிகமாகவும் இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திட்டங்களினால் தீமை வந்து விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

***SRI A. GOVINDASAMY :** சாத்தனூர் திட்டத்தினால் 19,000 ஏக்கரார்கள் நன்மை அடையும் என்று சொன்னார்கள். சந்தோஷப்படுவோம். வரவேற்போம். ஆனால், அதற்குக் கீழ் உள்ள திருக்கோவிலூர், எலிச்சத்திரம் அணைகளில் தண்ணீர் குறைந்து, எங்கள் பகுதியில் 40 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் சாவி ஆய்விட்டது. அதைப்பற்றித் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். மந்திரியிடம் மகஜரும் கொடுத்திருக்கிறேன். விவசாய மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்தபோது எரி வறண்டிருக்கும் காட்சியை அவர் பார்க்க முடியவில்லை. காரணம், கால் சற்று ஊனமாக இருந்தது. “ஏறிப் பார்க்க முடியவில்லை; நீங்கள் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை வருத்தத்தோடு கஷ்டப்பட்டு, கண்ணீர் விட்டுச் சொல்கிறோம். எழுவது கிராமங்கள் சாவியாய்ப் போய் விட்டன. அதற்கு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் கவனிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவில்லை. சாவியாய்ப் போன அந்தப் பகுதியில் வரி வஜா செய்யப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300 நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். எங்களுக்கு நியாயமான தண்ணீரை விடவேண்டும்.

நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறது? உச்ச வரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது வேறுவிதமாகச் சொல்கிறார்கள். இன்னும் மேற்கொண்டு நிலங்கள் வாங்கக்கூடா தென்று சட்டங்கள் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலைமை என்ன? யாரைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள். மிராசதார்கள் பக்கம் இல்லை என்று சொன்னால், ஜமிந்தார்கள் பக்கம் இல்லை என்று சொன்னால், இந்தச் சட்டத்தை ஏன் தைரியமாக, உடனடியாகக் கொண்டுவரக்கூடாது? அந்த வகையில் சட்டம் கொண்டுவந்தால் எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. ஒத்துழைக்கும் என்ற நிலைமையை நாங்கள் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தேசிய சிறு சேமிப்பு நிதியைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களுக்குப் பணம் போதவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. உண்மையிலேயே திட்டங்களுக்குப் பணம் தேவைதான். ஆனால் யாரிடத்திலிருந்து பணம் வாங்க வேண்டும்? பணம் இருக்கிறவர்களிடத் திலேயிருந்து வாங்க வேண்டும். பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகள், பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், பெரிய பெரிய பஸ் முதலாளிகள், சினிமா கொட்டைக்காரர்கள், போன்றவர்களிடமிருந்து ஆயிரக் கணக்கில் லட்சக் கணக்கில் பணம் வாங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படியில்லாமல், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும், வரி கொடுப்பதற்குக் கூட முடியாமல் வாழத் தவிக்கும் கிராம மக்களிடமிருந்தும் சிறு சேமிப்பு நிதி வசூல் செய்வதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். யாரிடத்திலும் பணம் அதிகமாக

10th February 1958] [Sri A. Govindasamy]

இருக்கிறதோ அவர்களிடத்தில் வசூல் செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் ஏன் அஞ்சுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்காமல் சர்க்கார் ஊழியர்கள் எல்லோரும் இதே வேலையாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில்தான் எந்த எந்த வகையில் முக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமோ அந்த வகையில் முன்னேற்றம் அவ்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். எஸ்டிமேட் கமிட்டி சம்பந்தமாக நாங்கள் சில எம்.எல்.ஏ.க்கள் வடநாடு சென்றபோது சாந்திகார் என்ற இடத்தில் 30 ஆயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்தில் 30 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன என்பதைப் பார்த்தோம். ஆயில் என்ஜின், மாட்ச் பாக்கரி, வலிங் பாக்கர் என்பதாக பல தொழிற்சாலைகளைக் காட்டினார்கள். எல்லாவற்றையும் எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. வடநாடு வாழத்தான் வாழ்கிறது. என்பதை அப்போது நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டோம். ஸ்ரீ கருத்திரும்மன் அவர்களோ, தேன் தியாகராஜன் அவர்களோ இதை மறுப்பதற்கில்லை. லாதியானு என்ற இடத்தில் ஒரு தொழில் அதிபர் எங்களிடத்தில் சொன்னார்கள். “எங்கள் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களே இல்லை. அப்படி யாராவது பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் உங்கள் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்” என்றார். அதைக் கேட்டு நாங்கள் வெட்கித் தலைகுனிய நேரிடது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலும் பிச்சைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். பிச்சைக்காரர்கள் மகாநாடு கூட்டினால் நாங்களும் வந்து தலைமை வகிக்கிறோம் என்று போகிற நிலைமையில்தான் நமது அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆதித்திராவிடர்களுக்குத்தான் என்ன செய் திருக்கிறார்கள்? மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய வகையில் எந்த விஷயமும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காணப்படாததனால் வருத்தத் தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பொது நீதி விசாரணையை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. P. PERIASAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நமது சாஜ்ய நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒவ்வொரு ஜடமாக கவர்னர் டேருமான் தம்முடைய உரையில் விரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தைப்பற்றி அவ்வுரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் அவர்கள் விஷயத்தில் அக்கறையுடன் நடந்தகொண்டுதான் வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை யுடன் கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆதரித்துப் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

அதிசுபட்ச நிலவரம்பு கட்டும் நிலச் சீர்திருத்தச் சுட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கு நமது அரசாங்கத்தார் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி வாங்கப்படும் நிலங்களுக்கு வரம்பு சுட்டுவதோடு கூட இப்போதே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் உள்ள மிராசதாரர்களால் நீலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவும் ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும். அதேபோல் ஒரு ஏக்கர், இருண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பெரிய மிராசதாரர்களால் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவும் ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும்.

இந்த நிலவரம்பு சுட்டுவது போலவே பஸ் தொழிலிலும் ஒருவர் இத்தனை டஸ்கள்தான் வைத்தக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், வேலா தேவித் தொழிலில் ஒருவர் இத்தனை ரூபாய்கள் உரையில்தான் கடன் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகவும் சுட்டுப்பாடு செய்வது அவசியமாகும். சௌக்யக் கணக்கான நோட்டுகள் தேக்கி வைத்திருக்கும் ரூபாய் நோட்டுகளுக்கு ரப்பர் ஸ்டாம்பு குத்தி கட்டுப்பாடு செய்யலாம். ஒரு முதலாளி நாற்பது ஐம்பது டஸ்கள் வைத்துக் கொள்வதும், ஒன்றிண்டு டஸ்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அதனால் மிகுந்த கஷ்டம் உண்டாவதும், பர்மிட்கூட வழங்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதும் இனி நீடிக்காதவாறு செய்ய வேண்டும். புதிய மனுதாரர்களுக்கும் பர்மிட்டு கொடுத்தும் 1-2 டஸ்காரர்களுக்கும் பர்மிட்டு கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri M. P. Periasami] [10th February 1958]

அதோடு மதுவிலக்கு விஷயமாக நமது அரசாங்கம் மும்முரமாக வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. அதுபற்றி புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்கு அதிகமான தண்டனை விதிப்பதாக இருந்தால்தான் இந்தக் குற்றங்களைக் குறைக்க முடியும். சில சில இடங்களில் தண்டனை வழங்கப்பட்டாலும்கூட மேல் கோர்ட்டு வரையில் சென்று குடிக்கவே இல்லை, பொய்யாக வழக்குப் போட்டிருக்கிறது என்பதாக வக்கீல்களைக்கொண்டு வாதாடி தப்பித்துக் கொள்ளவும், சில டாக்டர்களுக்கும் சாராயம் அல்ல மருந்து என்றும் அத்தாக்ஷி கொடுத்து விடுகிறார்கள். 64 வழியேற்பட்டுவிடுகிறது. நாமக்கல் தாலுக்காவில் பரமத்தி வட்டாரத்தில் முன்பு இருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் ஐந்து, ஆறு ரூபாய்க்குள் மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை விதித்து வந்தார்கள். ஆற்றங்கரையோரங்களில் அப்போது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது அதிகமாக இருந்தது. இப்போது வந்துள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் 500, 600 என்று அதிகமான தண்டனையை விதிக்கிறார் என்ற பயத்தினால் இப்போது அந்தக் குற்றங்கள் குறைந்து வருகின்றன. போலீஸ்காரர்கள் இவையினமாக கேஸ் பதிவு செய்து வருகிறார்கள். அவர்களும் தங்கள் வேலையைத் திறம்படச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தார் நேரிடையாகவோ, அல்லது ஐட்ஜுகள் மூலமாகவோ மதுவிலக்கு குற்றங்களுக்கு அதிகமான தண்டனை அளிக்கவேண்டும் என்பதாக மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு உத்தரவு அனுப்பவேண்டும். மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் கலெக்டரிடம் இதைப்பற்றி நாங்கள் தெரிவித்தபோது தங்களுக்கு அம்மாதிரியாகச் சொல்ல அதிகாரம் இல்லை என்று கூறி விட்டார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

மின்சார விஸ்தரிப்பு ஆயிரம் கிராமத்திற்குமேல் நடைபெற்று இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் பக்கங்களில் எல்லாம் எழுபது அடி, எண்பது அடி ஆழத்தில்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அங்கெல்லாம் விவசாயத்திற்கு அதிக பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதற்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தாக வேண்டும். மேலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாமக்கல் தாலுக்காவில் குடி தண்ணீர் வசதியை மோகனூர் காவேரியில் இருந்து குழாய்கள் மூலமாகச் செய்துகொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதற்கான பணத்தையும் பஞ்சாயத்து மூலமாகச் சேகரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். நாமக்கல்லோடு அந்தக் குழாய்களை நிறுத்தாமல் இன்னும் 14 மைல்கள் தள்ளி ராசீபுரம் வரையில் கொண்டுபோகும் திட்டமும் இருப்பதாக சர்க்கார் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் குழாய் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டம் தாமதப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. உடனடியாக அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்து அந்தத் தாலுக்காவின் குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலாவது நீக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் ஒன்றும் கூறாமல் இருந்தாலும் அவர்களுடைய அபிவிருத்தி விஷயமாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை தொடர்ந்து எடுத்துவரவேண்டும். வீடு கட்டும் திட்டம், நிலம் அளிக்கும் திட்டம் எல்லாம் தொடர்ந்து நடந்தாக வேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கும், மேல் சாதிக் குழு சண்டைய சில பேர்கள் மூட்டிவிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். பேப்பர்கள் வாயிலாக இதைப்பற்றி அடிக்கடி பார்த்துவருகிறோம். ஹரிஜனங்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பதும், வீணை கலவரங்களில் அவர்களை சிக்கவிடாமல் செய்வதும் சர்க்காரின் பொறுப்பு. ஜாதி வித்தியாசத்தை காட்டுவதையும் ஹரிஜனங்களை கொடுமைப்படுத்தாமல் சர்க்காராவது பாதுகாக்கிறது என்ற ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு மந்திரிகளின் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் பல புகார்களை பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் இருக்கும் சண்டையை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, இதை பத்திரிகைகள் சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு வருகின்றன. இதனால் பல ஜில்லாக்களுக்கும் பரவி விடும்படி பத்திரிகையில் வெளியாகிறது. இம்மாதிரியும் சிலர் பேசியும் வருகிறார்கள். அதாவது அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி ஹரிஜனங்களும், ஜாதி ஹிந்துக்களும் சரிசமமாக நல்ல

10th February 1958] [Sri M. P. Periasami]

முறையில் வாழ வகை செய்யவேண்டும். நான் ஒரு ஹரிஜன் என்ற முறையில் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஹரிஜன் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையை தாங்கள் அனுபவித்தால் அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்கள் படும் கஷ்டங்களை உணர்வார்கள். எவ்வளவோ ஆண்டு காலமாக ஒரு ஹரிஜன் வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டிருக்க முடியாது, கையில் கொடை எடுத்துக்கொண்டு போக முடியாது. காலில் செருப்பு அணிந்துகொண்டு செல்ல முடியாது. ஒரு ஹரிஜன் இன்னொரு ஜாதி ஹிந்துவைக் தீண்டி விட்டால், அந்த ஹரிஜனை மிகக் கேவலமாக நடத்துவார்கள். இந்த நிலைமை மாறி ஹரிஜனங்களும், ஜாதி ஹிந்துக்களும் சரி சமமாக வாழ்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். முதுகளத்தாரில் நடந்த விஷயத்தை எல்லோரும் அறிவோம். அம்மாதிரி ஜாதி துவேஷம் இல்லாமல் பார்த்து நல்ல முறையில் நீங்கள் பழகவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு அவசியமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நீங்கள் வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் முறையில் ஆதரித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் உதவி சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கவர்னர் பெருமான் உரைமிது நாம் பேசும்போது அவர் உரையிலே எடுத்த எடுப்பிலேயே நம் மக்களிடையே நல்லுணர்வு உண்டாகவேண்டுமென்று கூறும் விஷயம் அமைந்திருப்பது ஒரு போற்றத்தக்க விஷயம் ஆகும். அதாவது இந்த நாளிலே நமது சென்னை மானிலத்திலே பல விஷயங்களில் வேறுபாடுகள் உண்டாகி ஒரு சிக்கலான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். இந்த நிலைமை மாறுவதற்கு எல்லோரிடத்திலும் நல்லுணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கான குறிப்பாக இந்தக் கருத்தை உரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் மேலும் பேசும்போது அல்லாம் மாகாணம் ஆனது டில்லியிலிருந்து வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அந்த அல்லாம் மாகாணத்திலும் பல சிக்கலான பிரச்சினைக்கு அவர் தீர்வு காணவேண்டியிருந்தது. அப்படித் தீர்வு காண முயலும்போது ஒன்றை கருத்தில் கொண்டதான் தீர்வு கண்டோம். தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில்தான் எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் நாம் தீர்வு கண்டோம் என்றும் சொல்லுகிறார். அது போலத்தான் சென்னை மாகாணத்திலும் எழுந்திருக்கின்ற பிரச்சினை தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில் தான் நாம் அணுகவேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் உள்ளத்திலே இந்த தேசிய ஒற்றுமையை பொன் எழுத்துக்களினால் பொறித்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம் ஆகும். இந்த தேசிய ஒற்றுமையின் காரணமாகத்தான் நாம் அடிமைத் தனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, சுதந்திரமாக வாழ்கின்றோம். இந்த தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஏதாவது குந்தகம் ஏற்பட்டால் நம் சுதந்திரத்திற்குக் கேடுவரும். ஆகவே இந்த தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில்தான் நாம் எந்த பிரச்சினைக்கும் தீர்வுகாணுவதற்கு அணுகவேண்டும்.

இந்த முறையிலேதான் நாம் மொழிப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். அரசியல் கட்சிகளிடையே அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த ஒரே ஒரு அடிப்படையின் கீழ்தான் இந்த மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண முயல்வேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினரும் இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக இந்த நாட்டிலே தொழிற்சாலையில் தொழில் செய்யும் பெண்கள் பிரசவகாலத்தில் அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான சட்டங்கள் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பதை இந்த உரையில் காண நான் பெண் என்ற முறையில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மூன்றாவதாக ஒப்பற்ற தலைவர் நேருஜி அவர்கள் இங்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது நம் தமிழர் பண்பாட்டைப்பற்றி மிகவும்

12
noon.

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [10th February 1958]

உன்னதமாகப் பேசுகிறவர்கள், அந்த ஒரு மாலையிலே நடந்துகொண்ட விதமானது என்போன்றார் உள்ளத்தையும் மிகவும் புண்படுத்தியிருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டின் பண்பாடானது விருத்தினருக்கு உபசரிப்பது என்பது தொன்றுதொட்ட வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. அப்படி இருக்கும் பொழுது நமது ஒப்பற்ற தலைவர் நேருஜி அவர்கள் வந்திருந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நடந்துகொண்டவிதம் நம் எல்லோருடைய உள்ளத்திலேயும் வருத்தத்தை உணர்ப்பண்ணியது என்பதை இந்தச் சட்டசபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தமாக இரண்டு, மூன்று அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலே அதிகமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்துவருகிறார்கள். தற்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரிபேட்டை குறைத்திருப்பதால், கைத்தறி விற்பனையில் மிகவும் குறைந்து, தேக்கம் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களின் எதிர்காலம் இந்த ரிபேட்டைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நமது நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெசவாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமது சென்னை அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும், ரிபேட் அளிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் தான் இருக்கிறது. இதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண இன்னும் அதிக முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

மேலும், அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு பல்வேறு திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கூறப்படுகிறது. நமது அரசாங்கம் இப்போது மதச் சார்பற்ற அரசாங்கமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அறநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்தச் சட்டங்களில் மதப் போதனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விதிகள் வகுக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஒரு கோரிக்கை. உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூருக்கு அருகாமையில் இருக்கும் பெரியநாயக்கன்பாளையத்தில் நடந்துவரும் ராமகிருஷ்ண மிஷின் பள்ளியை மனதில் கொள்ளவேண்டும். திருச்சிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் திருப்பராத்தூறையில் ஸ்வாமி சித்பவானந்தர் அவர்களால் நடத்தப்படவேரும் பள்ளியை அனுசரித்து அறநிலைய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கவேண்டும். அத்தகைய விதிகள் திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்தால் அது மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். மனிதனை மலோலாக்குவதற்கு உரிய உபதேசங்களெல்லாம் மதங்களில் இருக்கின்றன. உயர்ந்த லட்சியத்திற்கு வழிகாட்டக்கூடியவை, மதங்கள். ஆகையால் மதத்தைப் பாதுகாப்பதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த லட்சியத்தை அடைய வேண்டுமானால் அறநெறியில் வாழ வேண்டும். எனவே நீதிநெறியுடனும் நியாயமாகவும் வாழ வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதற்கு வகையெல்லாம், அறநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்தச் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். திருத்தச் சட்டம் அந்த முறையில் அமைந்தால் நாட்டில் இப்போதுள்ள ஒற்றுகையை குலைக்கும் மனப்பான்மை நீங்கும் என்றும் மனிதர்களின் உள்ளங்களில் அறநெறி உணர்ச்சி உண்டாகும் என்றும் நம்புகிறேன்; அதற்கான பிரசாரத்திற்கு அறநிலைய ஸ்தாபனங்களின் பணமெல்லாம் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் கல்விக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்றால் நான் குறிப்பிட்ட இரண்டு பள்ளிகளை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

மதுவினால் நம் நாட்டில் மிகுந்த கஷ்டம் இருந்தது. மக்கள் மது அரக்கனின் வசப்படாமல் நலனுடன் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் செயல்கள் ராஜ்யத்தில் சில சில இடங்களில் நடந்துவருகின்றன. இத்தகைய செயல்களைத் தடுப்பதற்காக பல திருத்தங்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதை கவர்னர் உரையில் காண நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

10th February 1958] [Sri mathi P. K. R. Lakshmikantham]

இந்த ராஜ்யத்தில் பெண்களை பாதிக்கும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. பல விதவையாளர்களையும் கணவனில்லை ஆகியவர்களைப் பல பெண்களும் வேலைபற்றா இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக பல சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு வகைசெய்வதற்கான பல வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நமது கவர்னர் பெருமானின் உரை மிகவும் போற்றத்தக்க முறையில் இருக்கிறது. தொழில்கள் சம்பந்தமாகவும் அந்த உரை உயர்ந்தமுறையில் அமைந்திருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை.

நமது நாட்டில் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. அது தான் சிறுசேமிப்புத் திட்டம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவும் வகையில் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும் விஷயத்தில் அரசாங்கத்துடன் நாம் அனைவரும் ஒத்துழைத்து, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பாடுபடுவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக கவர்னர் அவர்களிடையே உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றினாலும், நிலச் சீர்திருத்தத்தில் பல சிக்கல்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. தனி நபர் நிலவுடைமையுடைய வாழ்வு கட்டிவிட்டால் அந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று இப்போது நாம் உணருகிறோம். இதை கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் எடுத்துக்கூறியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. பொதுவாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையானது மிகவும் போற்றத்தக்க முறையில் அமைந்திருப்பதால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker occupies the Chair.)

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த நாட்டில் ஒரு பெரிய நெருக்கடியான நிலைமை நிலவுகிறது. இப்போது சுமார் ஐந்து லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் பஞ்சாலையில் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆலைகள் மூன்று ஷிப்டுடன் மூடப்படுகின்றன. சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு கைத்தறி ஐவுனிகளின் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை யாரும் போற்றும் இடம் இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு மட்டுமின்றி டெல்லிக்குச் சென்று அங்கம் மத்திய சர்க்காருடன் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அவர்களுடைய கோரிக்கைக் கிணங்க மறுத்திருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது சர்க்கார் மேற்கொண்டு அதற்காக திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனையை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாகக் கருதி, உடனடியாக மறுபடியும் துரது கோஷ்டியாகச் சென்று மத்திய சர்க்காரிடம் நம் கோரிக்கையை வற்புறுத்தவேண்டும். தேசத்தில் பொதுவாக என்ன அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இப்போது சதுர கெஜத்துக்கு அரை அணு வீதம் கைத்தறி செல் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சர்க்காருக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இந்த ஐந்து கோடி ரூபாயை கைத்தறித் தொழிலுக்காகச் செலவு செய்யாமல் வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்வதற்கு என்ன நியாயமான காரணம் இருக்கிறது? பொது ஜனங்களின் பணத்தை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்காகப் பொது ஜனங்களின் பணம் செலவு செய்வது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுப்பதால் தான் இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி துணிகள் விற்பனையானால்தான் கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாட முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, கைத்தறித் துணிகள் தேக்கமாவதைத் தடுக்காமலிருப்பது உண்மையிலேயே கண்டிக்கத்

[Sri N. K. Palanisami] [10th February 1956]

தக்க விஷயம். கைத்தறித் தொழிலுக்கு “இதைச் செய்கிறோம், அதைச் செய்கிறோம்” என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. தேங்கிய கைத் தறித் துணிகள் விற்பனையாக வேண்டும். அதற்காக, முன்பு போலவே ரிபேட் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கைத்தறி ஆலைகள் மூடப்பட்டு கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத நிலைக்கு நிக்ப்பட்டது பற்றியும், பல ஆலைகளில் துணிகள் தேங்கியது பற்றியும் கைத்தறித் துணிகள் தேங்காத தொழிற்சாலைகள் மூன்றாவது ஷிப்டுடன் மூடப்பட்டுவந்தது பற்றியும் நாங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திலெல்லாம் சர்க்கார் உண்மையாக மில்கள் தோன்றி இருக்கிறதா இல்லையா என்று கவனிக்க மறுத்தது கண்டிக்கத்தக்க விஷயம். இப்போது கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பெரிய நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, கெர் கமிஷன் ரிப்போர்டில், சீக்கிரம் ஹிந்தியை புகுத்த வேண்டும், பிரதேச பாஷையை எந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கவேண்டுமோ அந்த ஸ்தானத்தில் வைக்காமலிருப்பது. ஆகவே இவைகள் மிகுந்த குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. 1955-ம் வருஷத்தில் நாம் ஒரு சட்டமியற்றியிருக்கிறோம்.

10-20
P.m.

தமிழ் ஆட்சிமொழியாக, போதனை மொழியாக சகல சட்டத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்றும், நீதி மன்றங்களில் ஆனாலும் சரி, கலாசாலைகளிலானாலும் சரி, தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று அத்துருவேண்டிய உடனடியாக உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளாததால் நான் இன்றையதினம் எதிர்ப்புச் சக்திகளுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதே, நீதி மன்றங்களிலும், கலாசாலைகளிலும் ஆட்சி மொழியாக தமிழை அன்றே கொண்டுவந்திருந்தால் இன்று இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதுவே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்று தமிழா இந்தியா என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் இந்தி புகுத்தப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை அப்படியா என்று கேட்டால் நாம் சொல்கிறோம், சகல பகுதிகளிலும், கலாசாலைகளிலும், நீதி மன்றங்களிலும் காலேஜ்களிலும் ஆட்சி மொழியாக தமிழ் மொழியே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற காலத்தில் எப்படி ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக இந்தி வர முடியும் என்று தெரியவில்லை. அவர் பெரிய காந்திய வரதி. சத்தியத்தில் பற்று உள்ளவர். இன்னும் நியாயமாக பேசுகிறவரும் கூட, பண்பாட்டுடன் பேசுகிறவர். அப்படியிருக்க எப்படி அவர் உண்மைக்கு மாறுபட்டு சொல்ல முடியுமென்று தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்காரில் நமக்குப் போதுமான அதிகாரம் வேண்டாமா என்று சொல்லுகிறார்கள் போதுமான உத்தியோகங்கள் வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள் நான் சொல்கிறேன், மூன்று கோடி தமிழ் மக்களுக்கும் மத்திய, அரசாங்கத்தில் வேலை கிடைக்க முடியுமா? சுமார் 20 லட்சம் பேர்கள் தான் மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, அன்னிய மொழி ஆங்கிலத்திற்கு பதிலாக நமது தேசிய மொழியான ஹிந்தி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் படிப்படியாக இருக்கிறது. அதுவும் தமிழர்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் மத்தியில் ஒதுக்கிய பிறகு ஒரு சிலருக்கு வேண்டிய மூன்று கோடி தமிழர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டுமா? அப்படி ஒரு சிலருக்காக மூன்று கோடி தமிழர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது நீதிக்கு - புறம்பாகும். ஆகவே, இன்றையதினம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் காமராஜரை பதவியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இன்று அவர்கள் சகல பிரச்சனைகளிலும் இறங்கியிருப்பது நமக்கு தெரியும். ஒரு சமயத்தில் சொன்னார்கள். மொழிவெறி கூடாது என்று. ஆனால் இன்று அவரது எதிர்ப்பு வெறி மொழி வெறியாக மாறியிருக்கிறது. 1953 ஹைதராபாத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபையின் மக்கள் மொழிவழி அரசு வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்த போது அந்த டிமாண்டை ட்ரைல் டிமாண்ட் என்று சொன்னார்கள். மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைய வேண்டுமென்று சொன்னபோது, தட்சிண ராஜ்யம் வேண்டுமென்று மொழிவழி அரசுக்கு

10th February 1958] [Sri N. K. Palanisami]

முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது சென்னை சர்க்கார் எடுத்த மோசமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்று என்று சொல்கிறார். இந்தச் சர்க்கார் உண்மையில் ஒரு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், அந்த நல்ல நடவடிக்கை இந்தத் தீர்மானம் எடுத்ததுதான். ஆகவே, இதை நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் நில வரம்பைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. கெனகாத்தி காங்கிரஸில் தேபர் அவர்கள், சுதந்திரம் அடைந்த பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகு சொல்கிறார்கள், “there is lack of loyalty in basic ideals.” ஸ்ரீலிங் பற்றி அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அதைக் கொண்டுவர சரியான சூழ்நிலை இல்லையென்கிறார்கள். இன்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை அது பிரதிபலிக்கிறது. சட்டசபை எடுத்துக் கொண்டாலும், பார்லமெண்ட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் இருப்பது என்ன? இன்று ஸ்ரீலிங்கைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், ஏற்கனவே பல பேர்கள் நிலங்களை வற்று முடித்தாவிட்டது. பல பேர்கள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு, அவர்கள் பேரில் பிரித்து எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது அதைக்கொண்டு வருவதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருக்கு, நில வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால் அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், உடனடியாக சர்க்கார் வசம் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஹர்ஜனமக்களுக்குக் கொடுக்க எந்த வித கஷ்டமும் இல்லை. அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்போது இந்த புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க மறுப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் உணவுப் பொருள் ஏராளமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய ரிலீப் ஷாப்புக்களை மூடுகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். எல்லா வருஷங்களிலும் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். எந்த வருடத்திலும் விவசாயி ஏற்றத்தைப்பற்றி கவலைப்பட்டது கிடையாது. நமக்கு இருபது மணிப்பாளம்தான் இருக்கிறது. டைமுறையில் பார்த்தால், அன்று 14 அணு வற்ற அரிசி இன்றும் 14 அணுவிற்குத் தான் விற்கிறது. அன்று 1-1-0-க்கு வற்ற அரிசி இன்றும் 1-1-0-க்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே எந்த அடிப்படையைக் கொண்டு இந்த ரிலீப் ஷாப்புக்களை மூடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ, தெரியவில்லை. அறுவடை காலத்தில் பதுக்கி வைத்து விலை ஏறும்போது விற்பவர்கள் பீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? விவசாயிகள் ஏறும்போது அதைக் கட்டுப்படுத்தி சாதாரண மைம் மக்களுக்கு குறைவான விலையில் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பதிலாக ரிலீப் ஷாப்புகள் மூடப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடைசியாக இன்றையதினம் நாம் ஜனநாயக பண்பாட்டில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவின் சுயிச்சுத்திற்காகவும், இந்தியாவின் ஐக்கியத்திற்காகவும் நாம் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத் துறையிலும் சரி, இன்னும் கையந்திர தொழிலும் நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. நிலச்சீர்த்திருத்தம், உயர்ந்த பட்ச வரம்பு கட்டுவது போன்றவைகள் உடனடியாக அமுலாக்கப்பட வேண்டும். இவைகளுக்குத் தகுந்த நிர்வாக இயந்திரம் தேவை. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய நிர்வாக இயந்திரம், பிரிட்டிஷாரால், நமது சுதந்திரத்திற்கு விரோதமாகவும் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதே நிர்வாக இயந்திரத்தான் இன்றும் இருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், நியாயவார மசோதா வைப்பதற்குப் பேசும்போது இந்த மாதிரிச் சட்டங்களை அமுலாக்குவதற்கு திறமையான ஆட்கள்கூட இல்லையே என்று சொன்னார்கள். நேரு அவர்கள் கூடத்தான், ஒரு கோவாப்பரேடில் சொசைட்டி ரெஜிஸ்தர் செய்ய பத்து மாதங்கள் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ரெட்டேபிலம் அப்படியே இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். இதை மாற்றியமைப்பதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். “எப்கடிவ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்” என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் சர்க்காரின்கீழ் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களை சரியானபடி வேலை செய்யவேண்டும். அதற்கு, உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் போதுமானபடி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களின் மனதில் நம்பிக்கை

[Sri N. K. Palanisami] [10th February 1958]

உண்டுபண்ணவேண்டும். பெர்ஸனல் பைல் போன்றவைகள், நம்பிக்கை ஊட்டத்தக்கனவாக இருக்க வேண்டும். என்.ஜி.ஓ. போன்றவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவு ஊதியம், அவர்களின் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தகுந்த முறையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எடுத்து பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI K. B. S. MANI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்கு முன்னதாக ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில், முன்னுக்கு இருளைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறவர்களும், வெளிச்சத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறவர்களாகி விவாதத்தில் பங்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். போட்டோவில், இருள் அவசியமாயிருந்தும் அதற்கு ஒளி பாய்சப்படும்போதுதான் இருளின் பெருமையைத் தெரிய முடிகிறது. அதுபோலவே, கவர்னர் பெருமானின் உரையில் குறைபாடுகள் சில இருந்தாலும் அதில் ஒளியைப் பாய்ச்சி அதில் உள்ள கருத்தை அறிவதுதான் சபையின் கருத்தாக இருக்க முடியும். அதேபோல் கவர்னர் பெருமானின் உரையில் மொழியைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது ஒரு திட்டத் திற்கு வந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை நாம் பார்க்கும்போது இதை, கூட நாடக சூத்திரதாரிகள் என்று சொல்கிற அரசியல் கோட்பாடுகள் உள்ள ஒரு சிலிரின் விவாதத்திற்கு விட்டு விட்டு பெருமையாக ஆட்சிப் பொறுப்பை அதாவது உள்நாள் ஆட்சிப் பொறுப்பை, வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து ஆட்சி பொறுப்பைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த சென்னை மாகாணத்திலே அது நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதோடு மேலும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளும் அதில் செய்யப் பட்டபோவதாக விளக்கமாகவும், சூசகமாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

12-30
p.m.

அந்தக் குறிப்பில் வில்லேஜ் பஞ்சாயத்தை நிர்வகிக்கின்ற தலைவர்கள் தற்காலம் இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி பார்த்தால் வோட்டர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தற்குறிகளாக இருக்கின்ற பலர் தலைவர்களாக வர முடிகின்றது. அனுபவம் ஆராய்ச்சி திறன் இல்லாமல், மக்களுக்கும் ஒருவித பயனும் இல்லாமல் ஒரு சில தலைவர்கள் பஞ்சாயத்துகளில் இருக்கின்றார்கள். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கின்ற முறையிலாவது அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி முகாம் ஏற்படுத்தி வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பயன்தரும் முறையில் திருத்தங்களைச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக நில வரம்புகளைப்பற்றி விளக்கமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக விவசாயிகள் யார் என்பதை அரசாங்கமே சரியான முடிவு செய்யவேண்டும். ஆயிரம் வேலிப்புள்ள மிராசதாரர்களும் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மடாதிபதிகளும் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வித மென்றால் எந்த ஆதாரத்தின் மீது சர்க்கார் இவர்களை விவசாயிகள் என்று அழைக்கிறார்கள் என்பதுதான் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. தன்னுடைய நிலம் எங்கிருக்கிறது என்று தெரியாதவர்கள் கூட, உழைத்தெரியாதவர்கள் கூட, இன்று தங்களை விவசாயிகள் என்று கூறிகொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இவர்களுடைய விவசாய ஆராய்ச்சிக்கும் மற்ற அவசியங்களுக்கும் விவசாய ஆராய்ச்சிக்கென்று இவர்களை தேர்ந்தெடுத்த அங்கு நாடுகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள். ஆகையால்தான் நல்ல முறையில் சர்க்கார் பரிசீலித்து இன்மேலாவது உழைக்கூடியவர்கள், உழவுத் தொழிலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைதான் விவசாயிகள் என்று சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உழைத் தெரிந்தவர்கள்தான் விவசாயிகள் என்று நினைக்க இந்த விவசாயிகள் சட்டத்தின் மீது திருத்தங்கள் வரும் என்றுதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக நில வரம்பை நிர்ணயிக்கும்போது நிலத்தை மிராசதாரர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை பங்குபோட்டு மற்றவர்களுக்குச் சீக்கிரமாகவே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். நில வரம்பு நிர்ணயிக்கப்

10th February 1958] [Sri K. B. S. Mani]

படவேண்டும் என்றும் அதற்காக இடைக்காலத்தில் ஒரு அவசரசட்டம் கொண்டுர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்லதொரு கருத்தை முன்கூட்டி செய்யப்போகின்ற இந்த ஆண்டிலுள்ள சட்டத்தை கொண்டுவருவதின் முன்னறிவிப்பாகவே இருக்கின்றது. சட்டம் வரப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் பெரிய மிராசுதார்கள் எல்லாம் தங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் பங்கு போட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி பிரித்து கொடுத்திருந்தால் அவைகள் எல்லாம் செல்லாது என்று ஒரு திருத்தம் புகுத்தப்படவேண்டும். அவ்விதம் சட்டத்தில் புகுத்தாவிட்டால் இவ்வித சட்டத்தினால் மக்களுக்கு நல்ல சௌகரியத்தைக் கொடுக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அடுத்தபடியாக உற்பத்தியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். கடந்த மாதத்தில் விவசாய மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது எல்லா நிலங்களிலும் மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அங்கு கூடியிருந்த ஐயாயிரம் விவசாயிகளும் விவசாய மக்கள் என்ற குறையில் உறுதி கொடுத்தார்கள். வருகிற ஆண்டில் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்திருப்பதைப் பார்க்கலாம் என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிபாட்டுக்கொப்ப சில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். அதாவது மூன்றாவது போகம் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் செலுத்துகின்ற வரித்தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் மூன்றாவது போகம் பயிர் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக்காட்டிலும் மொத்தமாக ஒரு பகுதி அதாவது ஐந்தில் ஒரு பாகமோ அல்லது பத்தில் ஒரு பாகமோ வஜா செய்துகொடுத்தால் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு எதுவாக இருக்கும் என்பதோடும்மேலும் இன்னும் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். அதோடு அதற்கேற்றபடி விவசாயச்சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கப்படும் பொழுது மூன்றாவது போகம் விவசாயம் செய்யாத நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்ற ஒரு திருத்தம் அதில் புகுத்தப்படவேண்டும். பரம் பரையாகத் தஞ்சை ஜில்லாவில் வருடத்தில் அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ விவசாயம் செய்துவிட்டு மீதி நாட்கள் எல்லாம் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றும் வகையில் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டிலாவது இவ்விதம் மூன்றுபோகம் விவசாயம் செய்யாதவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று ஒரு திருத்தத்தைப் புகுத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் கொண்டுவருவதற்காகத் தான் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று நமக்கு முன்கூட்டிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விதைகள் சம்பந்தமாக நல்ல விதைகள் சர்க்கார் கொடுத்துவருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் தவறு நடக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கின்ற டொமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் மற்றுமுள்ள விவசாய அதிகாரிகள் மிராசுதார்களிடம் மிகவும் கெட்டுப்போன விதைகளைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த அவர்களும் தடங்கல் இல்லாமல் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். பல ஜில்லாக்களில் குறிப்பாக ஒரு சில தாலுகாவில் இந்த விதைகள் முனைக்காமல் போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான விதைகளை கொள்முதல் செய்யும் அந்த விவசாய அதிகாரிகள் அல்லது அந்த டொமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இந்த விதைகளை விதைக்கும்போது காலம் தவறிவிடுகிறது. இதனால் தக்க பயன் கொடுப்பதில்லை. இதனால் நாட்டில் உற்பத்தி குறைகிறது. ஒருவருடைய அஜாக்கிரதையினால் நாட்டுக்கே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எந்த அதிகாரியினால் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அதிகாரியைத் தண்டிப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்திலே வேண்டிய திருத்தங்களைப் புகுத்த முடியும், புகுத்தவும் வேண்டும். இம்மாதிரியான விவசாய சீர்திருத்தத் திற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் திருத்தங்கள் வரும் என்று முன்கூட்டி குறிப்பிட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்ததாக நியாயவார பண்ணையாள் சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவில் பண்ணையாட்கள் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.

[Sri K. B. S. Mani] [10th February 1958]

இன்று காலை யில் கூட ஹரிஜனங்களுக்காக எத்தனை கேஸ்கள் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டது என்று கேட்டதற்கு மந்திரி அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வந்தாலும் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகளினால் அவை பரிசீலிக்கப்படவில்லை. சர்க்காருடன் இந்த அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தால் தான் இவைகள் வெற்றிபெற முடியும். இவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தாத அதிகாரிகளைத் தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு சட்டத்திலும் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காமி, மாயவரம் என்ற இரண்டு தாலுகாகளிலும் நூற்றுக்கு 95 பாகம் மதுவின் தொல்லை ஒழிந்துவிட்டது. உண்மையாக இதனால் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். இதில் நாங்கள் வெற்றிபெற்றது எங்கள் ஊழியர்களுடையவும் மற்ற சக தோழர்களுடையவும் நல்ல ஒத்துழைப்புத்தான் காரணம். இரவு பகலாக நாங்கள் சர்க்கார் கொண்டு வரும் திட்டங்களை, நாங்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல், சொந்தக்காரர், அந்நியர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல், சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாகவும், போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கும் காரணத்தினாலும் நல்ல முறையில் வெற்றி காண முடிந்தது. உண்மையிலேயே இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது, அதைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் போடவேண்டுமென்று இங்கே ஒரு சிலர் கூறி, கன்குடியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரு சாரார் இருப்பது, அவர்களைப்போல் இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு விளைவிக்கும் கெடுதியைக் காட்டிலும் வேறு இல்லை யென்று சொல்லலாம். அதே நேரத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலாக்க இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி “ஜிஞ்ஜர் பிரீ” போன்றவைகள் அதிகமாக ட்ரக் ஸ்டோர்களில் விற்பனைத் தடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் ‘ஜிஞ்ஜர் பிரீ’ 90 பாட்டில்கள் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறார்கள். 90 பாட்டில் ‘ஜிஞ்ஜர் பிரீ’க்கு என்ன அவசியம். ஜிஞ்ஜர் பிரீ எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாயவரம் டவுனை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு அங்கு 36 டிரக் ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு கல்லாவில் போடப்படுகிறது—அதாவது விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஜிஞ்ஜர் பிரீ என் எவ்வளவு விற்கிறது? அதைத் தடுப்பதற்கென்ன என்று போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கேட்போது, அவர்கள் நாங்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுக்கவும், பதனீரைக் கள்ளக் குவதைத் தடுக்கவும் சட்டம் இருக்கிறது. ஜிஞ்ஜர் குடிப்பதைத் தடுக்கின்றும் சட்டமில்லை. மெடிகல் ஸ்டாப்டிகேட்டன், டாக்டர் ரசீதுடன் குடிக்கின்றான் என்று சொல்லி கோர்ட்டில் விடுதலை செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது இந்த மாதிரி ஒரு டிரக் ஸ்டோர் எவ்வளவுதான் ஜிஞ்ஜர் பிரீ வைத்துக்கொள்ளலாம். என்று ஒரு வரையறை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், குடிசைத் தொழிலாக இருந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை ஒழிப்பதில் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி வீணாகப்போய்விடும். ஆகையினால், அதற்குத் தக்கபடி இந்த மது விலக்குச் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும், அதற்காகத் தான் இப்போது இந்தத் திருத்தம் வருகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண்களுக்கு, தொழில் செய்யும் பெண்களுக்கு, மகப்பேறு காலத்தில் சில வசதிகள் அளிக்கும் வண்ணம் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுமென கவர்னர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார். பிற்போக்கா யிருக்கிற பெண்களுக்கு சமுதாயம் முன்னே இவ்வளவு வசதியும் செய்யும் போது, இதேநேரத்தில் இன்னும் பலர் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறார்கள். தஞ்சை மிலிருக்கும் ரைல் மில்களில் பெண் கூலிகள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வரையறுக்கப்பட்ட ஊதியமோ அல்லது மாதாந்திர லீவோ கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து பாக்டரி ஆக்ட்படி பயன்களை அடைய இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தத்தையும் கொண்டுவர வேண்டுகிறேன்.

12-40
p.m.

10th February 1958] [Sri K. B. S. Mani]

அடுத்தபடியாக, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்களிலும், திருவிழாக் காலங்களிலும் அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாரும் சந்தோஷமடைய விடுமுறை நாட்களை அதிகரிக்கத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப் போவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் யந்திரங்களைப் போல் வேலைசெய்யும் யந்திரங்களாகக் கருதுகிறவர்களுக்கு மகத்தான உதவியாகும்.

எனக்கு ஒரு சிறு வருத்தம் இந்த கவர்னர் பெருமானின் உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி ஒரு சிறு வார்த்தை கூடக் கூறவில்லை என்பதுதான். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் நல்ல நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறார் போலும். அல்லது விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஹரிஜனங்களெல்லாம் விவசாயிகள் என்று எண்ணினார்கள் போலும் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜனங்களாக இருக்கும் மக்கள் நாட்டிலே நல்லதொரு நிலையை அடைய இம்மாதிரியான ஆட்சி இன்னும் இரண்டு முறையாவது, அதாவது 10 ஆண்டு காலமாக இருந்தால் நல்ல முறையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னுக்கு வந்துவிட முடியும். அதுவரையில் இப்போது இருக்கும் சலுகைகளை மேலும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்கள் எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்ற முடியாது. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று பாட்டுட்டு வருகிறது அரசாங்கம். இம்மாதிரி சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் இதுவரையில் நடந்து வந்திருப்பதாலும், இன்னும் பல மடங்கு அதை விரிவான முறையில் இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் செய்து வருமென்பதாலும்தான் இதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை, அதற்காக வருத்தப்படவேண்டிய தில்லை என்று எண்ணிக்கொள்கிறேன். இந்த விதத்திலே கவர்னர் உரையிலே இன்னும் பல முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிறார். இந்த நாட்டின் நலனில் நல்லதொரு அக்கறைகொண்டு காங்கிரஸ் மகாசபை பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. நான் எங்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பொதுப்படையாகக் கூறும்போது முதலாவித்துவத்தின் கோட்பாட்டினை கையாளாத காரணத்தினால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இத்தகைய சீரிய தொண்டு செய்யும் காரணமாக அந்தக் கருத்திற்கிணங்க சட்ட வரம்புகளை இயற்றி இன்று அந்தவிதத்திலே 150 பேர்களுக்கு மேலான மெம்பர்கள் வாழுபுத்திருக்கிறது. இந்த நில வரம்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் இங்கே இருக்கிற கட்சிப் பூசல்களும் புரக்களும் வெகு சலபமாக மறைந்துவிடும். அதற்காக ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதோடு கூட இன்றைக்குப் பெரிய அளவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்வது ராஜ்யப் போலீஸ். பலர் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி திரித்துக் கூறுகிறார்கள். முதுகுளத்தார் பகுதியில் நடந்த கலவரத்தைப் பார்த்துப்போது எங்களுக்கு உதவி செய்தவர்கள் போலீஸ். எங்களுக்கு உதவி செய்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையல்லாத தீர்மானம். இந்த மாகாணத்திலே ஐந்தில் ஒரு பாகம் ஹரிஜனங்கள். அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். போலீஸ் உதவி இல்லாவிட்டால் உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுருப்பார்கள். இன்றைக்கும் உள்ளே செல்ல முடியாத பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. இந்த அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களை ஆதரித்து நீங்கள் போங்கள், உதவி செய்கிறோம் என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார், கவர்னர் பெருமான் பேருரையில் குறிப்பிட்ட போல் சட்டங்களை மட்டுமே இயற்றிவிட்டால் போதாது. அதே சமயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளையும் சர்க்கார் கொஞ்சம் கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் குறைந்த வாழ்வில் இருந்துகொண்டு நல்லது செய்ய முடியாது. அவர்கள் பொங்கலுக்கும், தீபாவளிக்கும் பெண்டு பிள்ளைகளுக்குச் செய்வதற்கு மற்றவர்களுடைய கையை எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. மந்திரியின் காரைக்கூட நிறுத்திவிடுவதற்கு அவர்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தையும் மற்றது சாதாரணமாக ஒருவரிடத்தில் பல்லக்காட்டி நிற்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் இல்லாவிட்டால்

12-50
p.m.

[Sri K. B. S. Mani] [10th February 1958]

அவர்கள் சட்டங்களை அமுலாக்கமுடியாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வறுமை நீடிக்கின்றதோ, அத்தனை அளவுக்கு நாட்டிலுள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தினுடைய சட்டங்களின் நன்மைகளை அடைய முடியாது. அந்த அளவு தொழிலாளர்களுடைய நலனும் பாதிக்கப்படும். ஆகையால் நம்முடைய சர்க்கார் கோவில்காரர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்து வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கனம் உதவி சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் பேருரைக்கு வந்தனம் தெரிவித்து, சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். அவர் தன்னுடைய உரையிலே நமது நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு செய்திருக்கும், செய்யப்போகும் நன்மைகளைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார். விவசாயிகள் தங்களுக்கு நிலம் உண்மையாகக்கூடவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பதை சர்க்கார் சீக்கிரம் செய்யும் என்ற ஒரு நல்ல அறிகுறி வாசகத்திலே அமைந்திருப்பதை ஏழை விவசாயிகள், உழைப்பாளிகள், வரவேற்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபை முன்பு தெரிவிக்க ஆசையிருக்கிறேன்.

நம் மாகாணத்திலே ஏழை நெசவாளர்களுக்கு குறைகள் பல இருந்தும், அதை கவர்னர் பெருமான் தன் உரையிலே சேர்க்கவில்லை என்பதை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். கைத்தறி யாளர்கள் வாழ்க்கைக்குப் போதிய அளவு வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையை சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்து, அந்தக் குறைகளை முழுவதும் நீக்காவிட்டாலும் கூட, ஓரளவு நீக்கும் முறையில் ரிபேட் அளிக்க முன்வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த ரிபேட் தொகையைக் குறைத்துவிட்டார்கள். ஆகையால் திரும்பவும் அவர்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ரிபேட் தொகையைக் குறைப்பதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாகாணத்திலே சில மாதங்களாக சிறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே ஒரு குழப்பமான நிலையை உண்டு பண்ணும் வகையிலே சில கட்சிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக சென்னையிலே நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் வந்திருந்தபோது நடந்துகொண்ட விதம் மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடிய விஷயம். கனம் மெம்பர் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் “நீங்கள் ஒரு காலத்தில் கருப்புக்கொடி காட்டவில்லையா? நாங்கள் காட்டுவது மரத்திரம் தவறுதலா? சர்க்கார் ஏன் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது?” என்று இந்தச் சபையிலே கேட்டார். நாங்கள் ஒரு காலத்திலே கருப்புக்கொடி காட்டியது வாஸ்தவம் தான். ஆனால் அது எதற்காக? சுயராஜ்யம் அடையவேண்டும் என்பதற்காகவும், இன்று கவர்னர் பெருமான் பேருரையில் கூறியபடி நில உடைமை வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து அதன் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிப்பதற்காக சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்பதற்காகவும், கருப்புக் கொடி காட்டினோம். ஆனால் இன்று அவர்கள் கருப்புக்கொடி காட்டிய நிலைமையிலே, நிலைமை வேறு. அதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள்? தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் சிலரை அவர் அவமரியாதையாகப் பேசினார் என்ற காரணத்திற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் ஒரு சிலரை அவர் அவமரியாதைப் படுத்தியிருந்தால், அவர்கள் அதற்கு பதில் சொல்லுவார்கள். அதற்காக ஒரு கட்சியின் எதற்கு வக்கீலாக மாறி குழப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் கருப்புக்கொடி காட்டவேண்டும்? சர்க்கார் அப்பொழுது திறமையாக நடந்துகொண்டது மட்டுமல்ல, என்றும் அப்படிப்பட்ட குழப்பம் நாட்டில் வளராமல் தடுத்து, சுயராஜ்யத்தின் பலனை மக்கள் அடையும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் விவசாயிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய முறைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

10th February 1958] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அபகியுள்ள நல்ல அம்சங்கள் எவை என்று பார்க்கும்பொழுது, கிராமங்களிலே அதிக முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. கிராமங்களிலே சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அமுலாக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று சில மெம்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும் குடிதண்ணீர், ஆரம் பக் கல்வி முதலிய வசதிகளைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய கிராமங்களில், பெரும் அளவில் இல்லாவிட்டாலும் தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு, மக்கள் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள், அதை வெற்றிகரமாக அமுலாக்குவதற்கு மக்கள் உதவி செய்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து, சர்க்கார் வரையறுத்துள்ள அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் வெற்றியடைவதற்கு மக்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால் எந்த அளவும் நன்மை ஏற்படாமல் போனாலும்கூட, மின்சாரத்தினால் விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறார்கள். மின்சாரத்தினால் சில கிராமங்கள் நன்மை அடையக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் கூறியிருப்பது பற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே கொஞ்சம் மனதிருக்குக் கஷ்டம் தரக்கூடிய நிலையில் ஹரிஜனங்களின் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது உள் நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இரு தரப்பினர்களையும் கூட்டி சமரசம் உண்டாக்கிவிட்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும், உடனடியாக சர்க்கார் அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு உடனடியாக பயிர்வதற்கு வேண்டிய நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். போக்குவரத்து வசதி செய்துதர வேண்டும். இதுபோன்ற பல கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் கலவரம் நடந்து எந்த முறையிலே என்றால், இந்தப் பிரச்சினையை ஒட்டியோ அல்லது வேறு ஏதாவது விஷயங்களிலோ அம்மாதிரி ஜாதிப்பிரச்சனைகள் கிளம்பி இருக்கின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல் அவர்கள் திருப்திகரமாக நடந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை நல்ல முறையிலே எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும், டி.எஸ்.பி. அவர்களும் செய்துகொடுத்தால், இம்மாதிரி சிறு பிரச்சனைகள் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் மக்களுக்குப் போதுமானது. இன்னும் பல செய்யவேண்டியதாக இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக இந்த மாகாணத்தில் நெசவாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொண்டு வரும் நன்மைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதனால் மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை தேர்தல்களின் மூலமாக நன்றாக தெரியப்படுத்தப்படுகிறது. அது ஒன்றே அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

கடைசியாக மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையை நிகழ்த்தியதற்கு அவருக்கு வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBAIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை படித்ததில் இந்நாட்டிலுள்ள என்பது சத விகிதமுள்ள விவசாயிகளைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. கிராமங்களில் வாழக்கூடிய விவசாயிகளைப்பற்றி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றி, அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி, அவருடைய உரையில் ஒன்றுமே இல்லை. கிராமத்திலுள்ள பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி, அங்குள்ள கைத்தொழிலைப்பற்றி முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்குள்ள நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்

1-00
p.m.

[Sri V. Subbaiah] [10th February 1958]

பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிய விவரம் அவருடைய உரையில் இல்லை. வள்ளுவர் “உழவு” என்ற பகுதிக்குப் பத்து பாட்டுகள் எழுதியிருக்கிறார். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் உழவர்களைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் அவர் உழவர்களைப்பற்றி ஏதாவதும் சொல்லியிருப்பார். இந்நாட்டில் பெரும்பாலும் விவசாயிகள் விவசாயத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது? கிராமங்களுக்கு என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது? இவைகளை நினைத்துப் பார்த்தால் சில ஆண்டுகளாக பல பகுதிகளில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்றும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்றும் ஆரம்பித்து பல கிராமங்களில் ரஸ்தாக்களைப் போட்டுக்கொண்டும், பாடசாலைகளை அமைத்துக்கொண்டும், குடிதண்ணீர் வசதிகளைச் செய்துகொண்டும் இன்னும் பலவிதமான காரியங்களைச்செய்துகொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லா, கோவில்பட்டி தாலுகா, கோவில்பட்டி சப் தாலுகாவில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் இதுவரையிலும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விளத்திக்குளம் பகுதி கிராமங்களில் குடிதண்ணீருக்கு அங்குள்ள மக்கள் மழையைத்தான் நம்பிப் கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள குட்டைகளில் தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரை எடுத்துத்தான் அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

எங்கள் சப் தாலுக்கா பகுதிக்கு பாடசாலை இல்லாமலேயே இருக்கிறது. மற்றும் அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் நரம்புச் சிலந்தி என்று சொல்லக்கூடிய கொடிய நோய் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்து பதினாறு வருஷங்களாகியும் அங்குள்ள மக்கள் நரம்புச் சிலந்தியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்க வருத்தமாக இருக்கிறது. இதைப் போக்குவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவதும் நன்மை செய்து வருகிறதா என்று பார்த்தால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் பூசாப் குறைந்தபோய்விட்டது. வருஷா வருஷம் மகசூல் குறைந்துகொண்டே போகிறது. அதைப் பெருக்க வேண்டுமானால் உரம் வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் சரியானபடி உரம் சப்ளை செய்வதில்லை. நல்ல முறையில் போதிய அளவில் உரத்தை சப்ளை செய்வதில்லை. விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமானால் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும். அப்படி இந்த அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. பல குளங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை மராமத்து செய்யவில்லை. பல ஆறுகள் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி மேற்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவிற்கு சுமார் பத்து மைல் தூரத்தில் அவைகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம். அதற்கு சுமார் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பரிசோதனை நடந்திருந்தும் இது வரைக்கும் அதை எடுத்து நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்தத் திட்டம் இடம் பெறும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதிலும் அது இடம் பெறவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்திக் கொடுத்தால் இந்த இரண்டு தாலுகாக்களோடு மட்டுமல்லாமல் கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர், சாத்தூர், அருப்புக்கோட்டை முதலிய இடங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள ஜீவநதிகளாகிய கீரியாறு, பம்பையாறு முதலிய ஆறுகளைத் தடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும். இவைகளில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அமைச்சர்கள் தங்களையே பகுதிகளிலேயே அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். எங்கு அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறதோ அங்குதான் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பல

10th February 1958] [Sri V. Subbaiah]

வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷர் இருந்த காலம் முதற்கொண்டே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்டெலாங்கிலும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு என்று மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மின்சாரம் வழங்குவதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் அமுல் நடத்தப்படுகிற பாபனாசு மின்சார ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் மின்சாரத்தை வழங்குவதில்லை. விவசாயிகளுக்கு வசதி அளிக்கும் முறையில் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. மின்சார வேட்டு ஏற்பட்டதன் காரணமாக விவசாயத்திற்கு என்று இரவு காலங்களில் ஒரு மணிக்கு அல்லது பணி ரெண்டு மணிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு என்று மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இரவில் அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் எப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சுவார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பகலிலேயே மின்சாரம் வழங்கினால் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பகலில் ஷிப்டு முறையில் மின்சாரம் வழங்கினாலும் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரம் வேட்டு என்று சொல்லும்போது அங்கு சீனிமக்களும், நடைபெற்று வருகின்றன. மற்றும் ரைஸ் மில்கள், ஆயில் மில்கள், மாவு மில்கள் முதலியவைகள் வேலை செய்கின்றன. பகலில் இவைகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் மின்சாரம் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு பெரும் பளுவாக இருக்கக் கூடியது ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது மின்மின் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது. அதை அவர்கள் தண்ட வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். மின்சாரமே கிடைக்காமல் இருக்கும்போது அகீர்மென்ட் என்று கையெழுத்து வாங்கி மின்சாரம் வழங்கும்போது “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கட்டுவதாக இருந்தால் சுமார் 200 அல்லது 300 ரூபாய் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த முறை மாறவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ சலுகைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் தண்டமாகப் பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். அத்துடன் இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் வழங்குவதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கும், மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கி அதற்குப் பணம் வாங்குவதைப் பரீத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக இல்லை. அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ஆறு அல்லது நாலு நயாபைசா என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு வழங்கும் மின்சாரத்திற்கு $1\frac{1}{2}$ அணுவசூலிக்கிறார்கள். இதனால் தான் மின்சாரம் வழங்குவது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பளுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். “அன்கனெக்டட் மின்மின் சார்ஜஸ்” என்று வசூலிக்கப்படும் வழக்கத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை மின்சாரம் விநியோகிக்கும் ஒரு வேண்டுகோளாக விருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒன்று இடம் பெறவில்லை. நாம் இப்பொழுது விவசாயத்தை அதிகப்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு அவசியமாக இருப்பது கால்நடைகள். இப்படிப்பட்ட கால்நடைச் செல்வங்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் முதலில் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது மற்ற இனங்களுக்கு எல்லாம் இன்ஷூரென்ஸ் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதைப்போலவே விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைச் செல்வங்களுக்கும் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும். இதைப்போலவே பயிர்களுக்கும் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டம் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவற்றில், பருத்தி,

[Sri V. Subbaiah]

[10th February 1958]

வெங்காயம், கரும்பு, வாழை புகையிலை முதலியவைகளுக்கு மார்க்கெட்டில் விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு வருவாய் வருவதாக இல்லை. இன்னும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பல பொருள்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரை செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அது செய்தாக வேண்டும். அப்படிச் விலை நிர்ணய போர்டு ஒன்று அமைக்கவேண்டும். அதில் அரசாங்கப் பிரதிநிதியும், வியாபாரப் பிரதிநிதியும், விவசாயப் பிரதிநிதியும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும். மூவரும் சேர்ந்த ஒரு நிர்ணய போர்டாக அமைத்து, விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும்போது செலவு என்ன ஆகிறது, மார்க்கெட் மதிப்பு என்ன, என்ன விலைக்கு விற்குமல் விவசாயி லாபமாக வாழமுடியும் என்று சிந்தித்து நல்ல முறையிலே விவசாய நிர்ணய போர்டு ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்யாதவரையில், விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடனாகக் கொடுத்தாலும் சரி, எவ்வளவு இனாமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்தவித முற்போக்கும் அடைய முடியாத நிலைதான் இருக்கும். விவசாய வீண்பொருள்களின் உற்பத்தி விலை நிர்ணயம் இல்லாத வரையில் நாட்டிலே விவசாயிகள் முன்னேற முடியாது. பல்லாண்டுகளாக நாட்டில் நாம் பார்த்தவருக்கு நிலையைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

எங்கள் கோயில்பட்டிப் பிரதேசம் ஒரு வானம் பார்த்த பிரதேசம். கோயில்பட்டிப் பிரதேசம் சுருங்கக் கண்ணப் பருத்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பிரதேசம். ஆகைளில் 50, 60, 80-ம் நெம்பர் இழை நூல்களைத் தரக்கூடிய மிக உயர்ந்த தரம் கோயில்பட்டிப் பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சுருங்கக் கண்ணப் பருத்தி. அங்கே உள்ள விவசாய மக்கள் விவசாயத்தில் இயந்திரத்தை விரும்பக்கூடியவர்கள். நவீன விவசாய முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க ஆசைப்படுகிறவர்கள். இந்த நாட்டுக்கு கம்போடியா பருத்தி வந்தபோது, இந்த நாட்டிலே எந்த விவசாயியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காலத்தில், “நாங்கள் ஏற்றுச் செய்கிறோம்” என்று கோயில்பட்டி விவசாய மக்கள் முதன் முதலிலே உற்பத்தி செய்ய முன்வந்தார்கள். பாரத நாட்டிலே எந்தப் பகுதியிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராத அந்த நிலையிலே முன்வந்த டெருமை கோயில்பட்டி மக்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் புதுமையை விரும்பக்கூடியவர்கள். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த அப் பிரதேச மக்கள் இன்று எப்படி இருக்கிறார்கள்? நீர்ப்பாசன வசதி அற்று, மீன்சார வசதி அற்று, அலகிட்டும் நிலைமை சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தினுடைய கஷ்டங்களிலும் உற்பத்திகளிலும் இன்று அவர்கள் அலகிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருந்து, தீர்க்காலத்திலே நல்ல முறையிலே எவ்வளவு முறையில், உதய முறையிலே விவசாயத்தை அவர்கள் செய்வதற்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI T. T. DANIEL: Deputy Speaker, Sir, the Governor's Address contains some glorious features. We are really glad to note in the Governor's Address that the question of fixing the limit on land holding has already been engaging the active consideration of the Government and that they propose to bring in an interim legislation fixing a provisional limit on land holdings and banning further accumulation of wealth beyond that limit so as to avoid unnecessary complication pending the finalisation of the enactment. While welcoming this measure, I would suggest to the Government that when they fix a ceiling on holdings, they should take into consideration not only the extent of the holding but also its annual income, the situation where it lies and also the

10th February 1958] [Sri T. T. Daniel]

value of the holding. The fixation of the limit on land holding based merely on the extent of the holdings will certainly be a hardship to the land-owners. I believe that in the proposed enactment there would be adequate provision for compensation to the land-owners for the land which will be taken out from their enjoyment. I would also suggest that the compensation should be at least not less than twenty times the annual return of the land. The land-owner, under modern conditions, can be allowed to have such extent of land which will yield an annual income of not less than Rs. 3,000 which, I believe, will be sufficient to meet his requirements in life. While fixing the ceiling on land holdings, incidentally other important questions may also arise, which the Government should not lose sight of. Land, as it is, is the nuclei around which the whole rural credit in our State revolves. If that is distributed, naturally the question arises whether the rural credit system will not be affected. We should also take into consideration whether disintegration of the land holdings will increase food production or reduce it in our State. On the eve of promulgating such an enactment, the Government should simultaneously constitute a network of rural banks throughout the length and breadth of the State to offer credit facilities to the poor landless persons into whose hands the lands will be thrashed in, for if they have no money, they are sure to abandon the lands with the result that these lands will lie fallow and this will ultimately result in lower food production. We should take a very great lesson of what has happened in Russia and China. In Russia and China when land was nationalised, the Governments in those countries forgot to offer credit facilities to the landless peasants with the result that they abandoned those holdings and food production in those countries was very much affected. As a result, the two Governments had to hunt for the original farmers and their assistance was sought for.

The Governor's Address also speaks about the language question. It is really a vital question which affects everyone of us. Much heat and a good deal of anxiety have been produced in the minds of our people. The Government cannot shut their eyes and they must look at the realities of the problem as a whole. The policy of the Government to declare Tamil as the official language of the State is really a wholesome decision. All the parties in the State do really accept that decision. The real fight or the real issue in the language question is whether Hindi, which is spoken by about 42 per cent of the people in the country, should be made the official language of the Union, or whether English, which is spoken by one per cent of the people, should be made the official language of the Union. The fight is really between Hindi and English. The votaries of the English language say that English should continue to be the official language of the country for the simple reason that it is the gateway of knowledge, that it has an important place in the international discussions and also because that it is spoken by the intelligentsia of the country. I cannot agree with the votaries of the English language when they say that a common language will

[Sri T. T. Daniel] [10th February 1958]

not be a unifying force in the country. Language does play its part and a common language is a unifying force in every country in the world.

Sir, we must look at the realities of the problem as a whole. We like to have a common language. Which is the most probable language to become the common language of the country? The protagonists of the Hindi language will serve their cause better if they remain quiet and do not exhibit any anxiety over this official language question. Heavens or planets will not fall upon our countrymen if the transition takes a longer time. The imposition of Hindi on the people of non-Hindi areas will certainly result in a revolt. They have got a legitimate right to oppose that imposition. It is their birthright too. The votaries of the Hindi language would serve their cause better if they come forward with the formula that they would also be prepared to study one of the South Indian languages to show their goodwill towards the people in the South. Nevertheless, we must also take into consideration the importance of the Hindi language. We will have to look at things from a realistic point of view. Sooner or later, Hindi will become the official language and if people in the South neglect to study Hindi, we do not know where our lot will be in the future administrative set-up of the country.

Sir, the Fair Rent Act and the Cultivating Tenants Protection Act are like hidden treasures for the tenants of this State. But, unfortunately, the benefits of these two enactments are not extended to the integrated area. Many a time we have urged on the Government to extend the operation of those Acts to that area as well and I hope that the Government will, during the course of the Budget session, bring in an enactment to extend the operation of these two Acts to the Kanyakumari area.

Sir, the decision of the Government to accept the Award of Sri Pataskar is really a wholesome decision. With that decision, we believe and hope that the two States will progress well under friendly atmosphere.

Regarding the utilisation of the waters of the rivers in the Parambikulam area, we hope that because of the friendly atmosphere that exists in the two States and under the noble guidance of our present Ministry, it will be possible to arrive at a mutually happy agreement.

There is a suggestion in the Governor's Address that the Government intend bringing a Bill for the administration of the incorporated and unincorporated Devaswoms and other Hindu religious and charitable institutions in the Kanyakumari area. I hope that while formulating the Bill, there would be adequate provisions in it, for constituting a separate Board for these Devaswoms as contemplated under the States Reorganization Act.

Regarding the question of integration, we are really very glad to note that the Government have given an assurance that the rights and privileges of the erstwhile Travancore-Cochin personnel would be guarded and protected. We have no misgivings

10th February 1958] [Sri T. T. Daniel]

about the recent Government Order passed in that direction for fulfilling that object. I would like to characterise that Order as the Magna Carta for these Officers. But, I regret to point out that some of the Heads of Departments feel rather reluctant to put that Government Order into effect. Forgetting the fundamentals and the spirit of that Order, things are going on.

Sir, the most important question that arises before our people is not the language issue. But, the red issue is as to how we should devise ways and means to provide food for the millions of poverty-stricken people in our country. I fully believe that every one will agree with me, every political party will agree that the noble task before us is to guarantee food for all the foodless people. It is the 'dharma' of the country, it is the task or it is the trust which has been imposed on us by the millions of the people who anxiously want food. That is why I say that food should be guaranteed to every one of them. In this we should all unite together, work hand in hand, shoulder to shoulder to make the millions realise this glorious ideal of life. I think sincerely that if there is any incarnation of God, certainly God will manifest Himself before the millions of the poverty-stricken people of our country only in the form of food.

* Sri A. V. P. ASAITHAMBI : மசிப்பிர்சரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் பேரிலே நன்றி தெரிவித்து காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது அனைவருமே ஐனவரி மாதம் 6-ந் தேதி பண்டிதர் நேரு சென்னைக்கு வந்த நிசம்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அனால் கவர்னரடைய உரையில் அந்த முக்கியமான சம்பவத்தைப்பற்றிய குறிப்பு ஏதேனும் இருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான சம்பவத்தைப்பற்றி அந்த உரையில் காணப்படாது பெரிய குறையாகும். இதப்போன்ற பல முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிய குறிப்பு அவர் உரையில் இல்லாத காரணத்தினால்தான் நான் அந்த உரையை மெலேற்பதற்கில்லை. பாராட்டுவதற்கும் இல்லை. ஐனவரி மாதம் 6-ந் தேதி நேரு அவர்கள் இங்கே வந்த சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சரப்புக் கொடி காட்டுவதன்மூலம் அமைதியான வகையில் தங்கள் எதிர்ப்பை நேரு அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கத் தீர்மானித்து இருந்தது. சரப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது சட்டபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதை மந்திரிமார்கள் முதற்கொண்டு எப்பாக்கொண்டு பல கூட்டங்களில் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இருக்கிறபோது சட்டபூர்வமாகவுள்ள ஒரு விஷயத்தை ஒரு கட்சி அனுசரிக்கிறபோது அதை நியாயமான முறையில் அனுமதித்திருக்கவேண்டியது அங்கின்ற கட்சியின் ஒரு கடமையாக இருந்திருக்கவேண்டும். அசைலிட்டு அக்சட்சியார் 3-ந் தேதி நடக்க இருந்த கூட்டத்திற்கே தடை விதித்ததன் காரணமாக, அசர்சப் பின்னால் நடந்த அசம்பாவிதமான செயல்களுக்கு எல்லாம் அவர்களே ஈழப் பொறுப்பாவியாகிறார்கள். ஐனவரி மாதம் 3-ந் தேதி நடைபெற இருந்த கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பார்களேயானால் அந்த மாதிரியான அசம்பாவிதம் எதுவும் நடந்திருக்காது. அப்படியின்றி மந்திரி சபையில் இருக்கிறவர்களும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் சேர்ந்து பொறுப்பு இல்லாமல் நடந்தகொண்டுவிட்ட காரணத்தினால்தான் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. 3-ந் தேதி கூட்டத்திற்குச் சடைவிடக்கிரகம் வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கூட்டத்தை அனுமதித்திருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் அந்தத் கூட்டத்தில் என்ன பேசி இருக்க முடியும்?

பண்டித நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிற தலைவர்களை, இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்களைத் தவறாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை பலாத்காரமற்ற முறையில் ஆட்சேபிப்பதற்கு இந்த நாட்டில்

1-20
p.m.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [10th February 1958]

தலைவருக்கும், மக்களுக்கும் உரிமை இல்லையா? பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு கட்சியாக எங்கள் கட்சி இருப்பதனால்தான் அமைதியான முறையில் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ள தீர்மானித்திருந்தார்கள். பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கும் பட்சத்தில் ஆரம்பத்திலேயே வேறு வழியைக் கையாண்டு இருப்போம். இல்லாத காரணத்தினால் சட்டம் அனுமதிக்கிற வகையில் கருப்புக் கொடியைக் காட்டுவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தோம். “பண்டித நேருவுக்குக் காட்டுவதா?” என்றால் பண்டித நேருவுக்கு என்று இந்த நாட்டில் தனிச் சட்டம் உண்டா? கிடையாது. பண்டித நேருவும் ஒரு ஆள்தான். நாமும் ஒரு ஆள்தான். அவருக்குரிய மரியாதை நமக்கும் உண்டு. நமக்குரிய மரியாதைதான் அவருக்கும் உண்டு. இந்த நிலைமையில் சட்டம் அனுமதிக்கிற முறையில் கருப்புக் கொடியைக் காட்டுவதற்கு இந்த அரசியலார் எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியை அனுமதித்திருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு சட்டம் நடத்துவதற்கே லைசென்சு தர மறுத்தார்கள். “நாங்களும் முன்பு கருப்புக்கொடி காட்டி இருக்கிறோம், இப்போது சுதந்திரம் வந்துவிட்டது. நேருவுக்குக் காட்டுவதா?” என்றால் முன்பு அவர்கள் எப்படி சுயராஜ்யத்திற்காக கருப்புக்கொடி காட்டினார்களோ அப்படித்தான் நாங்களும் இப்போது சுயராஜ்யத்திற்காகக் கருப்புக்கொடி காட்டுகிறோம். இன்றைக்கு நம் நாடு வட நாட்டுக்கு அடிமையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் தேசிய மொழி சம்பந்தமாக நம் நாட்டு முதல் மந்திரி காமராஜரும், சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சப்பிரமணியமும் கூட எங்கோ நடக்கிற மகாநாட்டில் மோரார்தி ஜோஷியைக் கெஞ்சி “ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்கிற துரதிருஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது இந்த நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த நாட்டில் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். இதைச் சுதந்திர நாடு என்று சொல்ல முடியுமா? வட நாட்டுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கிற இந்த நாடு சுயராஜ்யம் பெறவேண்டும், நேருஜி போன்றவர்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கிடக்கும் இந்த நாடு விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் படிப்படியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறது. எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இனிமேல் எடுக்கும். வட நாட்டுக்கு அடிமைப்பட்டு நம் நாடு கிடப்பதனால்தான் நம் நாட்டுத் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜ கோபாலாச்சாரியார் ஒன்று சொன்னா “உனக்கு என் கவலை?” என்றாராம். பெரியார் அவர்களைப் பற்றி “உனக்கு என் கவலை” என்று கேட்கப்படுகிறது. தென்னாற்குத் தலைவர்களை இப்படி இழிவுபடுத்திப் பேசிக் கொண்டு வருவதை எத்தனை நாள் அனுமதிப்பது? இப்போது தமிழர்களுடைய கடமை என்ன என்பதை சிலப்பதிகாரம் தெரிந்தவர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். சேரனை இசுழவிலிலை கணகவிசயன், தமிழனை இசுழந்த குற்றத்திற்கு சேரன் அவன்பேரில் படைவெருத்துச் சென்று வடநாட்டு மன்னன் கணகவிசயனை வென்றதோடு நிற்கவில்லை. அவன் தலையில் கல்லைச் சுமந்துவரச் செய்து கண்ணகிக்கு கோயில் எழுப்பினான். கண்ணகி சேர நாட்டைச் சேர்ந்தவள் அல்ல. தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணி. இன்றைக்கு வட நாட்டுக் ஆதிக்கத்திற்கு தென்னாற்குத் தலை வணங்கக்கூடாது என்பதற்கு ஒன்றுதான் குறிக்கொள். ஆகவே இன்றைக்கு வட நாட்டார் ராஜகோபாலாச்சாரியைச் சொன்னாலும் சரி, சி.பி. யைச் சொன்னாலும் சரி, பெரியாரைச் சொன்னாலும் சரி, காமராஜரைப்பற்றியே நாளைக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்தாலும் சரி, நாங்கள் சுமமா இருக்கப்போவதில்லை. வட நாட்டு ஆதிக்கியத்தை நிலைநாட்ட பண்டிதர் நேரு அவர்கள் எந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தலைவரை எந்த நாட்டுக்குப் போகச் சொல்வது என்று கேட்கிறேன். இது நம்முடைய நாடு. நம்முடைய நாட்டுக்கு வந்தவர் நம் நாட்டுத் தலைவர்களை மூட்டை முடிச்சுடன் வெளியே போகவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

SRI S. LAZAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பண்டித நேரு அவர்கள் இந்தச் சபையில் ஒரு அங்கத்தினர் அல்ல. அவர் ஒரு சர்க்கார் சிப்பந்தியும் அல்ல. அப்பேர்ப்பட்டவரைப்பற்றி இந்தச் சபையில் குறைகூறிப் பேசுவது என்று சொன்னால் அது பொருத்தமானது ஆகாது. சட்டத்திற்குப் புறம்பானதும்,

10th February 1958] [Sri S. Lazar]

விரோதமானதும் ஆகும். இதுபோன்ற ஒரு நிகழ்ச்சி 1939-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது ஒருவர் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து ஒருவரைப்பற்றி குறிப்பிட்டுக் குறைகூறிப் பேசினார்கள். சபையில் அங்கத்தினராக இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி இந்தச் சபையில் அப்படிப் பேசுவது கூடாது என்று ஸ்ரீ.ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைய தினம் அப்படிப் பேசுவது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதாகவும் சபையில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றையதினம் சபையில் பேசிகின்ற அங்கத்தினர் நேரு அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டுக் குறைகூறிப் பேசுவதும் சட்ட வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற காரணத்தினால் அதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதாக நான் ஒரு ஆட்சேபத்தை எழுப்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The point of order will be answered to-morrow morning.

The House will now adjourn now and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2730, Home, dated 18th October 1957, exempting from payment of registration fees, the Chevrolet car bearing serial No. C. 56, J. 174095 imported for personal use of the Agriculture Extension Training Advisor (Technical Co-operation Mission). [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act No. IV of 1939).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 2792, Home, dated 26th October 1957, amending rule 56 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Rules, 1952. [Laid on the table of the House under section 16 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930 (Madras Act V of 1930).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3044, Food and Agriculture, dated 28th September 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Karur taluk of Tiruchirappalli district for a period of three years.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 3074, Food and Agriculture, dated 5th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Chidambaram (East) and (West) Firkas of Chidambaram taluk in South Arcot district.